

PORILAINEN

Joulukuu 4 2022

www.maavoimat.fi/porin-prikaati

[RAUHANTURVAAJAKSI.FI](https://rauhanturvaajaksi.fi)

**KOKEMUSTA, JOHON
KOULUTTAUDUIT.**

Hae
verkossa
24/7.

Puolustusvoimat

Försvarsmakten • The Finnish Defence Forces

pintos

Raudoitteet. Tarvikkeet. Kiinnikkeet.

[f @ in pintos.fi](https://www.pintos.fi)

**PIRKAN
HIIHTO**

90 km

**NIINISALOSTA
YLÖJÄRVEN
TEIVOON**

5.3.2023

 turva
 PIRKKA

www.pirkankierros.fi

Rauhanturvaajien peruskoulutusta yhteistoiminnassa ranskalaisten kanssa s. 6

Sisältö

Pääkirjoitus.....	5
Bonjour, sanoi ranskalainen.....	6
Ranger School	10
Kolumni: Maanpuolustus kansainvälistyy	13
Itsenäisyyspäivän ylennykset.....	14
Itsenäisyyspäivän viettoa Porin prikaatissa	16
Kaveria ei jätetä	18
Suojelun erikoisosasto NATO OCC E&F NEL2	20
SKVJ-koulutus ja hakeutuminen kriisinhallintatehtäviin	22
Ajankohtaista Pohjanmaan aluetoimistosta.....	24
Reserviläiset rotaatiota kouluttamassa.....	25
Suojeluosaamista reserviläisille	26
Taistelukelpoinen joukko siirtymässä reserviin... ..	30
Maakuntakomppania – Reservin uran kehittäjä.....	32
Kutsunnoista varusmiespalveluksen alkutaipaleelle	34
Vänrikki Stoolin muistoa vaalimassa.....	37
SOTUL:n kamppailupäivät Kankaanpäässä	38
Varusmiestoimikunta taas täydessä toiminnassa	40
Porin prikaatissa liikutaan monilla tavoin	41
Sana vuoden vaihteeksi	42
Sotilaskodin kuulumisia	43
Seppo Vainio - porilaiskirjailija	44
Kiltasivut.....	46
Aliupseerikurssien kronikat.....	56

Kannen kuva: Puolustusvoimat / Combat Camera

PORILAINEN
Toimitus 27801 SÄKYLÄ

JULKAISIJA
Porin prikaati ja
Porin prikaatin kilta ry.

JOHTOKUNTA
Puheenjohtaja
Prikaatikenraali
Vesa Valtonen
Varapuheenjohtaja
Joni Lindeman

Taloudenhoitaja
Tiina Tuominen

PÄÄTOIMITTAJA
everstiluutnantti
Matti Honko
puh. 0299800 (vaihde)

TOIMITUSSIHTEERIT
porilainen.porpr@mil.fi
Henna Mäntylä ja
Viljami Honkiniemi

AVUSTAJAT
Olli Alho
Esa-Pekka Avela
Kari Nummila
Tuula Rahkonen
Jenni Tanski
Matti Vihurila

TAITTO
Simo Nummi
puh. 040 532 5815
mainosnummi@icloud.comi

OSOITTEENMUUTOKSET
porilainen.porpr@mil.fi

TALOUDENHOITAJA
Tiina Tuominen
porprkilta@outlook.com
puh. 040 505 6392

PANKKI
FI04 4456 0010 0941 50
FI90 1131 3006 1029 52

KIRJAPAINO
Suomen Uusiokuori Oy

PORILAINEN

Hyvät tarinat alkavat Säköylässä.

Säköylä
Säköylä

@sakylankunta

Apetit

Koronan kurittamat, sodan säikäyttämät

Joulukuussa kotiutuvan ikäluokan pitemmän palvelusajan varusmiehet ja vapaaehtoista asepalvelusta suorittavat naiset ovat kokeneet poikkeuksellisia aikoja. Vuoden alussa heihin iski koronapandemian omikron-variantti kaikessa ankaruudessaan. Vajaasta kahdestatuhannesta tuolloin palveluksensa aloittaneesta alokkaasta yli tuhat sairasti taudin ensimmäisten palveluviikkojen aikana. Onneksi kenenkään oireet eivät olleet vakavia.

Porin prikaati ja Puolustusvoimat kokonaisuudessaan selvisivät tästä stressitestistä lopulta varsin pienin tappioin. Joukko-osastoissa osattiin pandemian varhemmista vaiheista hyväksi koettu joukkojen osastointi ja käsihygieniat. Nyt nämä koronaveteraanit ovat koulutushaaran mukaisissa erityistehtävissä ja johtamassa kesällä palvelukseen astuneita varusmiehiä.

Kevättalvella varusmiestemme henkistä kestävyytään koetteli Venäjän aloittama laajamittainen hyökkäys Ukrainaan. Sodan jatkuva uutisointi ja sen karmaisevan uutiskuvaston tunkeutuminen jokaisen uutisvirtaan sekä epävarmuus Euroopan ja Suomen turvallisuudesta herättivät hämmennystä ja huolta. Huoli oli yhteiskuntalaajuinen.

Sodan käsittelyyn tarvittiin keskustelua. Järjestimme prikaatissa keskustelutapahtumia yksiköissä, joissa käsiteltiin nähtyä ja siitä tehtäviä johtopäätöksiä. Alkujärkytys vaihtui

varsin pian huojennukseksi ja päätäväisyydeksi. Huojennus johtui siitä, että olemme harjoitelleet ja rakentaneet puolustuskykyämme oikein. Osaamme torjua nähdyn kaltaisen hyökkäyksen. Päätäväisyys näkyi asennoitumisessa koulutukseen ja sen kehittämiseen. Taistelukenttä muuttuu alati; seuraamme muutosta ja kehitämme käytäntöjämme määrätietoisesti. Oikein varustettu, taitava ja ajatteleva taistelija voittaa.

Olisin siis voinut laatia kirjoitukseni otsikolla ”Koronan karaisemat ja sodan vahvistamat”. Nämä kokeneet sotilaamme ovat osoittaneet jo kestävyytensä, ja siten he ovat valmiita varusmiespalvelusjakson viimeisiin harjoituksiin. Toki matkallekin jäi moni. Palveluksen kesken jättäneiden määrä on prikaatissa lähes 18 prosenttia, noin viisi prosenttiyksikköä keskimääräistä poistumaa suurempi.

Kohonnut poistumamäärä heijastelee myös koronan pitempiaikaisista vaikutuksista. Pitkäkestoinen jälkitauti, voimattomuus ja hapenottokyvyn hidas palautuminen ovat johtaneet myös keskeyttämiin. Moni sotilas on halunnut itse keskeyttää palveluksensa, jotta hän myöhemmin kykenisi saavuttamaan täyden palveluskelpoisuuden ja palvelukselle asettamansa tavoitteet.

Laajempaan ilmiönä poistumaan vaikuttaa koronapandemian myötä hieman päälle jäänyt ihmisten eristäytyminen ja asioiden hoitami-

Kuva: Puolustusvoimat

nen etänä. Ahdistustilat ja fyysiset covid19-seurannaisvaikutukset ovat monelle arkipäivää. Vertaaminen aiempaan, koronaa edeltävään aikaan, ei tässä tilanteessa auta. Tärkeää on keskittyä jokaisen ihmisen tukemiseen ja huolehtimaan yhteisöllisyydestä.

Tarkasteltaessa tässä esitettyjä kriisijämme laajemmassa mittakaavassa voimme kuitenkin huojentuneena todeta, että onneksi emme ole sodassa. Kun Suomessa huolena on sähkökatko, Ukrainassa sähkökatkon korjaa uhkaa kuolema, kuten Fingridin toimitusjohtaja kuvaavasti vertaili kriisikäsittelemme mittasuhteita.

Tästä kaikesta oppina olkoon, että varautuminen kaikkiin kriiseihin kannattaa – ja pidetään toisistamme huolta. Yhdessä tekemisessä on suomalaisen maanpuolustustahdon sielu.

Prikaatikenraali Vesa Valtonen
Porin prikaatin komentaja

Artikkeli on julkaistu
myös muualla.

Yhteistoiminta ranskalaisten kanssa osana rauhanturvaajien peruskoulutusta

”Bonjour”, sanoi ranskalainen, ja niin sanoi suomalainenkin

Teksti: majuri Mika Heikkilä, kapteeni Aleksanteri Selinheimo ja yliluutnantti Lasse Hilck

Kuvat: majuri Mika Heikkilä

Majuri Stephane, kapteeni Flavien ja kersantti Jean-Nicolas keskustelevat suomalaisen joukkueen varajohtajan kanssa miten raketinlaukaisun vastainen operaatio (CRLO) ja epäillyn henkilön kiinniotto sujui

Suomi on osallistunut Etelä-Libanonissa toteutettavaan YK:n johtoiseen UNIFIL -operaatioon sen eri muodoissa jo vuodesta 1982. Nykyiseen kolmanteen UNIFIL -operaatioon (UNIFIL III) Suomi on osallistunut vuodesta 2012 lähtien. Lähtökohta Suomen nykyiseen osallistumiseen ranskalaisjohtoisessa UNIFIL -operaation reservipataljoonassa (Force Commander’s Reserve, FCR) juontaa juurensa loppuvuoteen 2015.

Pariisissa marraskuussa 2015 tehtyjen terrori-iskujen seurauksena Ranska esitti EU-maille avunpyynnön vedoten Lissabonin sopimuksen keskinäisen avunannon lausekkeeseen. Suomi vastasi tähän pyyntöön lokakuussa 2016 tehdyllä päätöksellä, jonka mukaisesti suomalainen jääkärikomppania vapautti ranskalaisen jalkaväkikomppanian UNIFIL -operaatiosta 1.4.2017. Tätä voidaan pitää lähtöpisteenä nykyiselle ranskalais-suomalaiselle yhteistyölle Libanonissa, joka jatkuu ja kehittyy edelleen.

Yhteistyötä ranskalaisten kanssa tehdään monella taholla ja tasolla

Yhteistyötä ranskalaisten ja suomalaisten välillä tapahtuu monella tasolla. Ruohonjuuritasolla yhteistyö näkyy kotimaassa koulutusta seuraavina ranskalaisina osastoina, suomalaisten osallistumisena esikuntaharjoituksiin Ranskassa sekä käytännön yhteistyönä toimialueella. Kriisinhallintakeskus suunnittelee ja koordinoi kahta ensin mainittua toimintaa yhteistyössä koulutuksesta vastuussa olevien ranskalaisten vastinparien kanssa. Ylätasolla yhteistyö ranskalaisten kanssa käydään ulko- ja puolustusministeriöiden välillä.

Suomalaiset rauhanturvaajat palvelevat tällä hetkellä FCR:ssä jääkärikomppaniassa eri tehtävissä sekä pataljoonan esikunnan toimistoupseereina. Rauhanturvaajien peruskoulutuksen aikana FCR:n esikunta-tehtäviin suunnitellut sotilaat ovat viime vuosina käyneet Ranskassa esikuntaharjoituksessa, jonka tarkoituksena on integroida esikunnan

eri osien toiminta kansallisuuksista riippumatta toimivaksi kokonaisuudeksi.

Harjoituksessa suomalaiset toimistoupseerit liittyvät osaksi FCR:n ranskalaista esikuntarakennetta, tutustuvat tuleviin työpareihinsa sekä oppivat tuntemaan ranskalaisen esikuntatyöskentelyn erityispiirteet. Kokemukset osallistumisesta Ranskassa järjestettävään harjoitukseen ovat rotaatiosta toiseen olleet positiivisia niin suomalaisten kuin ranskalaisten näkökulmasta.

Viimeisen parin vuoden aikana Suomeen on saapunut vastavuoroisesti ranskalainen delegaatio seuraamaan Porin prikaatissa annettavaa rauhanturvaajan peruskoulutusta. Delegaation kokoonpano on vaihdellut koulutustilaisuuksittain ollen joko tulevan rotaation henkilöstöä tai aiemmin UNIFIL -operaatiossa palvelleita henkilöitä. Yhteisten keskustelujen perusteella Suomessa annettava koulutus on vastaavaa mitä Ranskassa annetaan, joskin Säkylässä järjestettävän koulutuksen osalta ranskalaiset kehuvat erityisesti sovellettujen

koulutustapahtumien realistisuutta. Tällä kertaa harjoituksen huipentuu, komppanian CRC-operaatiota (väkijoukon hallinta) saapui seuraamaan myös Ranskan sotilasasiamies, everstiluutnantti **Claire Bertaux** apulaisineen. Sotilasasiamies oli niin ikään vaikuttanut harjoitustilanteen realistisuudesta ja suomalaisen joukon ammattimaisuudesta. Porin prikaatin ystävällinen ja lämmin vastaanotto sai everstiluutnantti Bertaux´n vakuuttuneeksi siitä, että hän tulee varmasti vielä uudelleen käymään, kun vain mahdollista hänen noin kolme vuotta kestävänsä tehtävänsä aikana, joka alkoi viime elokuussa.

Oui Oui! eiku ei...

Kulttuurisista eroista yhteistyö Suomen ja Ranskan välillä on kehittynyt niin kotimaassa, kuin toimialueella huolimatta tahattomista kummelluksista. Suomalaisessa sotilaskulttuurissa puukko on useasti toiminut arvokkaana tunnustuksen osoituksena yksittäiselle sotilaille. Ranskalaisessa kulttuurissa puukon tai veitsen antaminen toiselle voidaan taas tulkita symbolisena merkinä välien katkaisemisesta. Ensimmäisissä yhteisissä palkitsemistilaisuuksissa puukon antaminen lahjaksi aiheutti kiusallisia tilanteita, mikäli siitä ei ollut annettu yhteistyökumppaneillemme mitään ennakkovaroitusta. Asiaan onneksi oli ratkaisu, jossa puukon saanut osapuoli antaa jotain takaisin ikään kuin maksuksi teräseestä. Näin yhteistyö pystyi jatkumaan entiseen malliin.

Kielimuuri on myös usein noussut esiin eri ihmisten kommentoissa. Ainakin harjoitukseen osallistuneet ranskalaiset myöntävät itsekkin, että kielimuuri taitaa olla enemmän heidän puolellaan. Vuosisatain historia ei enää nyky maailmassa päde samalla tavalla ja ranskalaisten on ollut pakko havahtua siihen, että pelkällä ranskan kielellä ei enää pärjää pääosin englanninkielisessä maailmassa. Kulttuurin muuttuminen kuitenkin ottaa aikansa. Käytännössä kielitaito on sitä parempi, mitä ylemmällä tasolla yksittäinen sotilas palvelee ja mitä pidemmän koulutuksen hän on saanut. Myös aiempi palvelus monikansallisissa esikunnissa ja operaatioissa kohentaa kielitaitoa.

Ranskan sotilasasiamies evl Claire Bertaux (oikealla oranssissa liivissä) avustajansa sotimest Damien Vaxelairen (vasemmalla) kanssa yhteiskuvassa ”kylän vanhimman” ja muutaman muun ”paikallisen” kanssa, keskimmäisenä yksi ”agitaattoreista” kapteeni Flavien

Komppanian CRC operaatio alkuvaiheessa, kilpirintama ryhmittyneenä

Kilpirintama kontaktissa ”mellakoivan väkijoukon” kanssa

Kielikylpyjä mäntykankaalla

Luutnantti Stina

Tilaneupseeri **luutnantti Stina** lähtee UNIFIL-operaatioon toista kertaa. ”- Mielenkiintoista nähdä, miten erilaiselta toiminta näyttää nyt toiselta tasolta katsottuna, kun aiempi kokemus on partioryhmä -tasolta vuodelta 2018”, hän toteaa. Stinalle kaikkein opettavaisinta yhteistoiminnan kannalta ovat olleet Ranskassa vietetyt 5 päivää, joissa toimittiin ranskalaisten harjoituksen kokoonpanossa omassa tulevassa tehtävässä TOC:ssa. – ”Uskon että ranskalaisillekin on ollut hyötyä yhteisestä harjoittelusta suomalaisten kanssa. Meidän toimintatavat ja ihmiset sekä meidän osaamisen taso on heillä nyt tiedossa. Kokemukset ovat olleet pelkästään hyviä ja kommunikaatio on ollut aina sujuvaa, kunhan alkuun on päästy ja pieni jää saatu murretua. Ranskalaisten englanninkielen osaaminen oli minulle positiivinen yllätys. Se saattoi johtua siitäkin, että nyt taso, jolla toimin oli komppaniaa ylempänä ja myös siellä toimineet sotilaat ehkä pidemmälle koulutettuja, enimmäkseen upseereita.”

Jääkärikomppaniaan lähtevillä **kapteeni Juholla**, **luutnantti Jasonilla** ja sairaanhoitaja **kersantti Miialla** kokemukset yhteistoiminnasta ranskalaisten kanssa olivat niin ikään pelkästään hyviä. ”- Joukkueen tasolla

varsinaista tilanteen mukaista yhteistoimintaa ei niin paljon ollut mutta muuten kyllä pääsi keskustelemaan heidän kanssaan ja vaihtamaan ajatuksia. Joka tapauksessa oli hyvä, että käytännössä kaikilla oli ainakin nyt mahdollisuus tähän, vaikka kaikki eivät sitä olisi aktiivisesti käyttäneetkään”, toteaa Miia. Kapteeni Juholla on näkökulma hieman ylempää ja hänellä oli yhteistoimintaa selkeästi enemmän ja jatkuvasti: ”- Hyvä kokemus! Puhuttiin kaikenlaisesta maan ja taivaan välillä. Esimerkiksi defusingista oli mielenkiintoista keskustella **Flavienin** kanssa, jolla oli omia käytännön kokemuksia Mallista.” (defusing; ryhmäkeskustelu, purkutilaisuus välittömästi erityisen kuormittavan, henkisesti tai psyykkisesti raskaan kokemuksen jälkeen).

Luutnantti Jason on samaa mieltä Juhon kanssa defusingista ja oli tyytyväinen myös harjoitustilanteiden ja eri koulutusrastien jälkeen toteutettuihin palautetilaisuuksiin: ”- Palautteet oli hyviä ja analyttisiä. Ammattilaisten kanssa toimiessa halua itsekkin näyttää omaa osaamista mahdollisimman hyvin.” Kaikki kolme olivat yhtä mieltä siitä, että suomalaisten osaamisesta välittyi todenmukainen ja korkeatasoinen kuva ranskalaisille. Kaikki ranskalaiset olivat todella avoimia ja helposti lähestyttäviä. Heidän puheistaan vä-

littyi selkeä kuva siitä, että suomalaiset ovat tervetulleita ja että suomalaisiin sekä osaamiseemme todella luotetaan. Erityisiä ennakkokäsityksiä ranskalaisista ei ollut heillä kenelläkään. Vaikka ranskalaisista oli ehkä kuultu kaikenlaista, niin sen ei annettu vaikuttaa omaan mielikuvaan. Ja kokemus osoitti, että ainakaan negatiivisille ennakkoluuloille ei ollut mitään aihetta.”- Positiivinen ennako-odotus vahvistui”, toteaa Juhon.

Majuri Stephane (toiminut UNIFILissa S3 tehtävässä), kapteeni Flavien (toiminut Tiedustelueskadronan varapäällikkönä) ja **kersantti Jean-Nicolas** (toiminut partion ja ryhmänjohtajana) kertoivat tulleen mielellään ja ilman erityisiä ennakkokäsityksiä tukemaan suomalaisen joukon kouluttamisessa. Kolmikon lisäksi muutaman päivän ajan koulutukseen tutustuivat myös kaksi everstiluutnanttia, **Charles** ja **Aymeric**, jotka tulevat palvelemaan UNIFILissa v. 2023 aikana, ainakin osin suomalaisen joukon kanssa samaan aikaan.

Heidän mielestään oli oikein mielenkiintoista päästä tutustumaan joukkoon ja täällä annettavaan koulutukseen sekä antaa palautetta harjoitustapahtumien jälkeen. Myös mahdollisuus päästä kertomaan omia kokemuksia operaatiosta, ope-

Kapteeni Flavien (UNIFIL 2022, Eskadronan varapäällikkönä) kertomassa kokemuksistaan kapteeni Juholle

Kapteeni Juho kertoo "Bint Jubail' n" tapahtumia luutnantti Jasonin ja kersantti Miian kanssa "Libanonin" kartan äärellä.

raatioalueesta ja sen olosuhteista koettiin sekä heidän että suomalaisten puolella hyväksi. Harjoitusten realistisuus esimerkiksi tulenkuvauksineen sekä roolipelaajien ja maaliosastojen määrä oli heille pieni yllätys. Harjoitustilanteet oli onnistuttu luomaan todella hyvin operaatioalueen olosuhteiden kaltaisiksi.

Kaikki kolme olivat yhtä mieltä siitä, että yhteistoiminta suomalaisten kanssa oli alusta loppuun todella sujuvaa ja avointa. Perisuomalaisesta "jöröydestä" ei kuulemma ollut tietoaakaan eikä esimerkiksi sotilasarvojen erot jääkäristä majuriin tai ajoittaiset kielimuurit hidastaneet menoa missään kohtaa. **Majuri Stephane** olisi toivonut vieläkin enemmän henkilökohtaisia keskusteluja suomalaisten rauhanturvaajien kanssa, mutta ymmärrettävästi koulutuksen

Majuri Stephane, kapteeni Flavien ja kersantti Jean-Nicolas pitämässä koko joukolle esitystä Ranskan asevoimista ja vastailemassa suomalaisen joukon kysymyksiin Libanonista ja UNIFIL:sta

aikataulu oli erittäin tiukka, koulutuspäivät pitkiä ja suuri koulutettava joukko pääosan ajasta hajallaan harjoitusalueella. Jokainen tilaisuus tutustua muiden maiden sotilaisiin, tuleviin yhteistoimintakumppaneihin jo ennen operaatioon lähtöä on joka tapauksessa erittäin hieno mahdollisuus.

UNIFILiin lähtevä suomalainen joukko oli ranskalaisten kumppanien mielestä suorituskykyinen, kurinalainen, erittäin motivoitunut sekä hyvä-

käyttöinen, osaava ja koulutuksensa puolesta valmis – ottaen tietysti huomioon, että koulutus jatkuu vielä operaatioalueella. Kun kolmikolta oikein pyytämällä pyydettiin jotain kehittämisajatuksia, oli vastauksena enemmän CRC-, eli väkijoukon hallintakoulusta. Tämä ajatus johtunee siitä, että ranskalaisten oman joukon koulutuksessa sillä on ajallisesti selkeästi suurempi osuus. Suomalaisten osaamisessa ei kuitenkaan nähty tässä suhteessa puutteita, vaikka taktikoissa saattoi ollakin pieniä eroavaisuuksia.

Lopuksi pyydettiin vielä viimeisiä kannustavia sanoja suomalaisille sotilaille ennen lähtöä ja tässä niitä sitten on:

"Te olette valmiita ja teillä on meidän täysi luottamus. Pitäkää mielessänne mitä koulutuksen aikana teille on opetettu ja miten olette harjoitelleet. Tutustukaa ranskalaisiin sotilaisiin – mahdollisesta kielimuurista huolimatta. Enjoy Lebanon!"

Ranger School

Suomalaisen luutnantin kokemuksia maailman kovimmasta johtajakoulusta

Kuvassa kirjoittaja tehtävän toteuttamisen jälkeisessä asehuollossa.
Kuva: Ranger Instructor 05/22

”**H**eräsin hirveään painajaiseen, olin siinä edelleen Ranger Schoolissa. Kiitos luojalle. Olin vain Vietnamissa!”. Yhdysvaltalaisen everstin sanat vuosien takaa kummittelivat mielessäni aloittaessani matkani kohti Yhdysvaltoja viime tammikuussa. Voisiko kyseinen koulu olla todellisuudessa niin hirvittävä kuin monet ovat puhuneet? Näлкä, univaje ja ankarat kouluttajat olivat läsnä kaikissa artikkeleissa ja podcast-jaksoissa, joissa käsiteltiin kurssia. Pyrin etsimään kaiken mahdollisen tiedon kurssin suorittamiseen julkisista lähteistä, sillä suomalaisia kurssin suorittaneita kovin montaa ole. Sain kuitenkin erittäin kattavaa valmennusta eräältä Karjalan prikaatissa palvelevalta

virikaveljeltäni. Hän suoritti kurssin vuonna 2019.

Ranger School on Yhdysvaltain armeijan 62 päivän mittainen erikoiskurssi, jonka tavoitteena on opettaa Ranger-joukkojen taktiikkaa ja antaa valmiuksia johtaa ryhmän sekä joukkueen tehtäviä syvällä vihollislinjojen takana. Oppilaita kurssilla on kaikista henkilöstöryhmistä ja eri ikäluokista. Kurssin läpäisseet saavat hihaansa kunnioitetun Ranger-tabin. Koulutus jakautuu kolmeen kolmen viikon mittaiseen vaiheeseen, joissa kaikissa vallitsee olosuhteiltaan erilainen toimintaympäristö. Kurssin haastavuutta lisää se, että minkä tahansa vaiheen voi joutua uusimaan. Jos oppilaan pisteet seuraavaan vaiheeseen jatkamiseen eivät riitä, jää

hän odottamaan seuraavan kurssin alkamista. Omalla kurssillani oli henkilöitä, jotka olivat viettäneet ensimmäisessä vaiheessa jo yli 100 päivää. Kukaan kurssin aloittavista ei voi varmuudella tietää milloin valmistuu. Ranger Schooliin ei voi lähteä valmistautumatta. Kurssi sisältää fyysisiä kokeita ja erittäin pitkiä siirtymiä noin 40 kilogrammaa painavan taisteluvälikäsen kanssa. Kun tähän yhdistää vielä arvioitavat johtamissuoritukset ja vertaisarviointit, jotka on läpäistävä päästäkseen siirtymään vaiheesta toiseen, tulee fyysisen toimintakyvyn olla kurssin alkaessa erittäin hyvä. Lisäksi on otettava huomioon, että kurssin aikana fyysinen kunto laskee huomattavasti. Usein sanotaankin, että kurssin alkaessa oppilaat ovat elämänsä parhaassa kunnossa, mutta sen päättyessä fyysinen kunto on surkea. Ainakin omassa tapauksessani tämä piti täysin paikkansa. Lisäksi on hyvä muistaa, että henkilöön joka kurssin aloittaa ei välttämättä saa mitään yhteyttä ennen kurssin läpäisemistä. Puhelimet ja henkilökohtaiset tavarat ovat kiellettyjä kurssilla.

RTAC

Aloitin koulutukseni Yhdysvalloissa kaikille ulkomaalaisille pakollisella Ranger Training and Assessment Coursella (RTAC). RTAC on National Guardin järjestämä valmistautumis- ja valintakurssi. Kurssi tuli läpäistä, jotta sai jatkaa itse Ranger Schooliin. RTAC oli intensiivinen kahden viikon mittainen koulutustilaisuus, jossa osallistujat saivat käytännön kokemuksen oikean kurssin ensimmäisestä vaiheesta ja ryhmän taktiikasta. Lisäksi sen aikana suoritettiin kurssin fyysiset pääsykokeet kahteen kertaan, harjoiteltiin suunnistusta ja rangerien kalustoa. RTAC:lla ei rajoitettu päivittäistä energian saantia, mutta unta sai keskimääräistä vähemmän. Meitä aloitti kurssilla 80 oppilasta, joista 37 sai jatkaa Ranger Schooliin. Hylkäämisen perusteena oli pääsääntöisesti heikko fyysinen kunto tai motivaation puute.

DARBY

Kurssin ensimmäinen vaihe alkaa noin viiden päivän mittaisella Ranger Assessment Phasella (RAP). Testit alkavat sunnuntain ja maanantain

Toimintaryhmä siirtymässä Black Hawkiin ja tehtävälle Appalakeilla maaliskuussa 2022.

välisenä yönä Ranger Physical Fitness Testillä (RPFT). RPFT alkaa etunojapunnerruksilla, jonka jälkeen tehdään vatsalihakset ja juostaan 5 mailin juoksu. Juoksu päättyy leuanvetoihin. Kaikki toistot tulee tehdä erittäin puhtaasti ja punnerrukset ovatkin yksi suurimmista hylkäyksen perusteista RAP-viikon aikana. RAP-viikon muut kokeet ovat uintikoe, korkeanpaikan pelon testi, suunnistus, kaluston käsittelykoe ja 12 mailin pikamarssi.

RAP-viikon jälkeen alkaa todellinen kurssi Camp Darbyssa. Viikon koulutusvaiheen jälkeen alkoi arvioitujen tehtävien toteuttaminen. Päivät kaikissa seuraavissa vaiheissa olivat pääsääntöisesti samanlaisia. Aamulla noin kello viideltä ilmoitettiin päivän ensimmäisten tehtävien johtajat. Tehtävät suunniteltiin ja käskettiin, jonka jälkeen lähdettiin suorittamaan tehtävää. Tehtävälle siirtymisen aikana jouduttiin väijytykseen ja lyötiin kohdattu vihollinen. Tämän jälkeen saimme palautteen toiminnasta ja vaihdoimme johtajat. Seuraavat johtajat toteuttivat suunnitellun tehtävän loppuun, riippumatta siitä kuinka paljon he olivat osallistuneet itse suunnitteluun. Darby-vaiheessa tehtävät olivat aina joko väijytys- tai tiedustelutehtäviä.

Haasteeksi ensimmäisessä vaiheessa muodostuu useimmiten elimistön tottuminen rajoitettuun ravinnon saantiin sekä univajeeseen. Päivässä energiaa saadaan keskimäärin 1600 kilokaloria ja unta noin kaksi tuntia.

SERE-koulutetuille henkilöille kalorimäärä saattaa kuulostaa riittävältä, mutta Ranger Schoolissa toteutetaan samalla monimutkaisia tehtäviä eikä ainoastaan pyritä selviytymään. Yhdistettynä univajeeseen ja fyysiseen kuormitukseen erilaisten tehtävien suunnittelu ja käskeminen muodostuvat haastaviksi. Samalla kehon palautuminen hidastuu. Sen huomasi esimerkiksi siitä, että piikikkäästä aluskasvillisuudesta tulleet haavat eivät parantuneet kuin vasta valmistumisen jälkeen Suomessa.

Mountain

Vuoristo-vaihe suoritetaan Camp Merrilissä Appalakeilla Georgian pohjoisosissa. Vaihe koostuu muutama päivän mittaisesta vuorikiipeily- ja rappeling-kurssista, jonka jälkeen harjoitellaan tehtävien toteuttamista vuoristo-olosuhteissa. Tämän jälkeen alkavat taas arvioidut tehtävät ja johtamissuoritukset. Vuoristossa ei enää toimittu ryhmäkoossa vaan suoritettiin ainoastaan joukkueen tehtäviä. Tehtävät olivat joko tieliikenne väijytyksiä tai iskuja kohteille. Ranger-joukkueen taistelujoukko koostuu neljästä erillisryhmästä. Joukkueeseen kuuluu kolme kevyesti aseistettua toimintaryhmää ja yksi konekivääriryhmä. Yksi toimintaryhmistä vastasi kohteen tiedustelusta ja eristämisestä ja kaksi muuta toimintaryhmää valmistautui hyökkäämään ja tuhoamaan. Konekivääriryhmä toimi tulituessa niin väijytyksissä

kuin iskuissakin. Toimintaryhmien pääaseistus oli M14-rynnäkkökiväärit, M249-kevytkonekiväärit ja kranaattipistoolit. Kaikkien toimintaryhmien kalustoon kuului lisäksi räjähteitä, sinkoja ja viuhkapanoksia. Konekivääriryhmä toimi kolmessa konekivääripartiossa, joissa kaikissa oli yksi M240B-konekivääri. Lisäksi joukkueen johto-osiin kuuluu tulenjohtaja sekä radisti, joilla saadaan tehtävien tueksi epäsuoraa tulta tai ilmaiskuja.

Swamp

Floridassa Eglin Air Force Basessa suoritettava viimeinen vaihe keskittyy joukkueen tehtävien toteuttamiseen lähellä vesistöjä. Vaiheen koulutusaika käytettiin venetoiminnan kouluttamiseen ja joukkueen tehtävien toteuttamiseen trooppisissa ja märissä olosuhteissa. Lisäksi kouluttajat opettivat meille alueella olevien myrkyllisten hyönteisten ja käärmeiden tunnistamista. Koulutusvaiheen jälkeen aloitettiin taas arvioitavien tehtävien toteuttaminen. Vaihe on tunnettu kahdesta suomarsista, joissa tehtäville siirrytään jalkaisin suoalueiden läpi. Suoalueet ovat sellaisia, että koko kymmenen tunnin kävelyn aikana vedenpinta on koko ajan vähintään rinnan korkeudella. Nämä marssit erottavat useimmiten jyvät akanoista.

Kaikissa vaiheissa viimeiseltä arvioitavalta tehtävältä palaamisen jälkeen suoritetaan vertaisarvio. Vertaisarvioissa oma 12 henkinen ryhmä arvioi jokaisen jäsenensä numeerisesti ja sanallisesti. Jos vertaisarviossa yli puolet ryhmästä arvioi oppilaan alle puolen välin ryhmän sisäisessä arvojärjestyksessä, joutuu oppilas käymään vaiheen uudestaan. Käytännössä kaikissa vaiheissa jokaisesta ryhmästä noin kaksi henkilöä joutui uusimaan vaiheen vertaisarvion takia.

Erot suomalaisen sotilaskoulutukseen

Tehtävien toteuttamisen periaatteet Yhdysvaltain armeijassa eivät juurikaan eroa suomalaisesta tyylistä suunnitella ja johtaa tehtäviä. Kokonaisuudessaan kaikessa toiminnassa näkyy kuitenkin se, että jokaisella kouluttajalla on henkilökohtaisia ko-

Yläkuva: Kurssilla suoritettiin kaksi suomarssia.

Alla: Joukkue valmistautumassa tehtävään Floridassa.

kemuksia todellisista tehtävistä ihan oikeista operaatioista. Kun koulutuksen aloittaa kertomalla omakohtaisen kokemuksen siitä, miten on saanut luodinreiän lonkkaansa pieleen menneessä iskussa kohteelle, on koulutettavien paljon helpompi keskittyä kuuntelemiseen ja oppimiseen. Haavoittuneiden hoitoa ja evakuointia harjoitellaan huomattavasti enemmän. En johtanut kurssilla yhtäkään tehtävää, jossa johtamani joukko ei olisi kohdannut tappioita. Haavoittuneet hoidettiin ja evakuoitiin aina loppuun asti. Tilanne purettiin vasta sen jälkeen, kun haavoittunut oli saatu helikopterin kyytiin. Mielestäni tämä on realismia ja sitä pitäisi myös meidän sotaharjoituksis-

samme tehdä huomattavasti enemmän. Tiedustelukomppanian varusmiehet ovatkin tätä oppia jo onnekseen päässeet kokemaan. Toisinaan suomalaisessa koulutuksessa esimerkiksi sotilaskotiauto sattuu tulemaan aina siihen aikaan, kun patruunoita pitäisi täydentää tai haavoittuneita evakuoida ensihoitopaikalle.

Tinkimättömyys osaamisvaatimuksissa oli toista kuin Suomessa suorittamillani kurseilla. Jos oppilas ei kyennyt selviytymään johtamissuorituksista hyväksytyksi, ei oppilas päässyt läpi. Tämän jälkeen läpäisseet oppilaat jatkoivat matkaansa seuraavaan vaiheeseen ja hylätyt jäivät odottamaan seuraavan kurssin alkamista. Tulokset saa tietää aina vasta vaiheen viimeisenä päivänä. Turvallisuus oli suuressa roolissa koko kurssin ajan. Esimerkiksi vahingonlaukaus tai blue-on-blue-tilanne tarkoitti ampujan ja toisinaan tehtävän johtajan osalta välitöntä kurssin keskeyttämistä. Näissä tilanteissa selitykset eivät auttaneet.

Yhteenveto

Ranger Schoolin suorittaminen oli silmiä avaava kokemus yhdysvaltalaiseen sotilaskulttuuriin. Ennen kurssin suorittamista olin toiminut erilaisissa tehtävissä yhdysvaltalaisen joukkojen kanssa kriisinhallintaoperaatioissa. En kuitenkaan osana yhdysvaltalaista joukkoa. Kurssin suorittamisen jälkeen toiminta yhdysvaltalaisen sotilaiden kanssa on huomattavasti helpompaa. Lisäksi kurssilta tarttui mukaan kourallinen todennäköisesti elinikäisiä ystäviä ympäri Yhdysvaltoja. Yhteistoiminnan lisäksi kurssin suorittaminen oli hyvä mahdollisuus kokeilla omia rajoja ja viedä keho äärimmilleen. Kurssin suorittaminen on äärimmäinen kokemus niin itselle kuin suorittajan läheisille. Kyse ei ole mistään kielikurssista, vaikka englantiakin siellä oppii. Kurssillani 05/22 aloitti 337 Ranger-oppilasta. Heistä 95 valmistui kanssani samaan aikaan huhtikuun lopussa ilman yhdenkään vaiheen uusimista. Yhdysvaltain armeijasta 1 % on läpäissyt kurssin ja Suomessa meitä on kourallinen. Kurssin läpäisy ei ole ollut kenellekään mikään itsestäänselvyys.

Lutnantti Lauri, Porin prikaati

Maanpuolustus kansainvälistyy

Suomalaiset sotilaat ovat osallistuneet kansainväliseen rauhanturvaamiseen ja kriisien hallintaan jo 66 vuoden ajan. Alkuaikoina operaatiot toteutettiin puolustusministeriön johdossa Puolustusvoimien keskityössä lain mukaan oman maan puolustamiseen. Maailman muuttuessa kävi selväksi, että yhä monimuotoisempi ja vaativampi sotilaallinen kriisinhallinta on selkeästi osa Puolustusvoimien toimintaa. Ehkä merkittävin muutos tapahtui kylmän sodan jälkeen, jolloin Balkanin sodat haastoivat rauhanturvaamisen aiemat periaatteet ja toimintatavat. Sotilaallinen kriisinhallinta kirjattiin lakiin Puolustusvoimien tehtäväksi vuonna 2007.

2000 -luvun alussa kansainvälisiin tehtäviin tähtäävä joukkotuotanto määritettiin Porin prikaatin tehtäväksi ja vuonna 2008 myös näiden joukkojen rotatointivastuu siirtyi Säkylään. Vuonna 2022 ollaan tilanteessa, jossa kriisinhallintaoperaatioiden koulutus- ja valmiusjoukkovastuu on pääosin Porin prikaatilla, mutta osallistuminen kansainvälisiin sotilaallisiin harjoituksiin ja operaatioihin on kiinteämpi osa kaikkien puolustushaarojen sekä joukko-osastojen toimintaa.

Ensi vuoden aikana Suomi tulee liittymään Pohjois-Atlantin puolustusliiton jäseneksi. Vaikka Puolustusvoimien päätehtävänä säilyy Suomen alueen puolustaminen, liittoutuminen tulee vaikuttamaan Puolustusvoimien toimintaan merkittävästi. Suomen puolustuksesta tulee vääjäämättä kansainvälistä toimintaa. Liittokunnan osana joudumme lisäksi kantamaan solidaarista vastuuta NATO:n yhteisistä tehtävistä kuten ilmatilan valvonnasta, osallistumisesta alusosastoihin ja eteentyönnetystä läsnäolosta. Myös sotilaallinen kriisinhallinta on eräs NATO:n tärkeistä tehtävistä. Vaikka suomalaissotilaiden osallistumispäätös teh-

dään aina erikseen eduskunnassa, on todennäköistä, että kansainväliset sotilastehtävät tulevat lisääntymään. Nähtäväksi jää millainen tulee olemaan Porin prikaatin rooli. Vuosien varrella kerrytetty kokemus ja Huovinrinteen hyvät harjoitusalueet luovat joukko-osastolle kuitenkin hyvät edellytykset kansainvälisen roolin edelleen kehittämiseksi.

Vuonna 2016 kaikille sotilaallisiin kriisinhallintaoperaatioihin osallistuneille myönnettiin kriisinhallintaveteraanistatus. Uudessa tilanteessa on arvioitava milloin NATO-operaatioihin osallistuminen oikeuttaa veteraanistatukseen saamiseen. Suomen Rauhaturvaajaliitto on kaikkien kriisinhallintatehtäviin osallistuvien henkilöiden etujärjestö. Samalla olemme aktiivinen kansainväliseen toimintaan orientoitunut maanpuolustusjärjestö. Puolustusvoimien kumppanina osallistumme kriisinhallintakoulutukseen ja ennen kaikkea veteraanijärjestämiseen sotilaille ja heidän läheisilleen ennen operaatioita, niiden aikana ja niiden jälkeen. Tätä työtä olemme valmiit kehittämään vastaamaan yhä paremmin ajan haasteita. Kaikilla - myös uuden puolustusratkaisun myötä veteraanistatuksen saavilla - pitää olla oikeus saada helposti tietoa ja tarvittaessa apua. Valtiolle kuuluu vastuu veteraaneistaan ja me olemme valmiit sitä työtä tukemaan.

Suomen Rauhaturvaajaliitto on tulevienkin vuosien veteraanien etujärjestö.

Jorma Ala-Sankila
Kenraalimajuri, evp
Puheenjohtaja

Suomen Rauhaturvaajaliitto ry.

Porin prikaatin henkilöstön ylennykset 6.12.2022

Tasavallan presidentti on ylentänyt 6.12.2022 seuraavat henkilöt Porin prikaatissa:

Majuriksi

Kapteeni Juho Tapio Talvitie
Kapteeni Jukka Olavi Suominen
Kapteeni Tuomo Tapani Savonmäki
Kapteeni Harri Antero Vire
Kapteeni Karri Aapo Kinisjärvi

Kapteeniksi

Yliluutnantti Jari Petteri Ahoniemi
Yliluutnantti Pasi Kristian Pelkonen
Yliluutnantti Tom Johan Wargh

Insinöörikapteeniksi

Insinööriyliluutnantti
Juha Markku Jalmari Wiljakka

Yliluutnantiksi

Luutnantti Matias Abiel
Alatörmänen
Luutnantti Alekski Tapani Hellsten
Luutnantti Tapio Matias Hokkanen
Luutnantti Taneli Tatu Joonatan
Jokinen
Luutnantti Minna Elina Saarinen
Luutnantti Miko Matias Eemeli
Lehtovaara
Luutnantti Kalle Matias Puranen
Luutnantti Teppo Tapani Veikkanen

Insinööriyliluutnantiksi

Insinööriyliluutnantti
Kim Mika Tapani Gröhn

Tasavallan presidentti on 6.12.2022 ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat henkilöt:

Luutnantiksi

Vänrikki Ville Verner Timonpoika
Haapamäki

Porin prikaatin komentaja on 6.12.2022 ylentänyt reservissä seuraavat Porin prikaatissa aliupseerina palvelevat henkilöt ja antanut heille vastaavan palvelusarvon:

Vääpeliksi

Ylikersantti Toni Lauri Henrik
Muhonen

Itsenäisyyspäivänä ylentyneen majurin ajatuksia

Porin prikaatin henkilöstöä palkittiin ja ylennettiin runsaasti 6.12.2022. Yksi ylennetyistä henkilökuntaan kuuluvista on itsenäisyyspäivänä majuriksi ylentynyt **Harri Vire**, joka palvelee Porin prikaatin esikunnassa operatiivisella osastolla.

Tehtäväni huollon osastoiesiupseerina on hyvin laaja-alainen, sillä yhteistyötä tehdään Porin prikaatin oman väen lisäksi mm. Puolustusvoimien

logistiikkalaitoksen sekä Puolustusvoimien kumppaneiden kanssa. Tehtäväni sisältää aselajitehtävien lisäksi myös muitakin asioita, kuten paikallispuolustusharjoituksiin liittyneet suunnittelu- ja valmistelutehtävät. Majuri Vire palveli Porin prikaatissa eri tehtävissä kymmenen vuoden ajan, jonka jälkeen siirtyi Puolustusvoimien logistiikkalaitoksen esikunnan logistiikkakoululle neljäksi vuodeksi. Huhtikuussa 2021 majuri Vire

siirtyi takaisin Porilaisten joukkoon. Koen nykyisen tehtäväni olevan looginen jatkumo aiemmille tehtäville ja ylennyksen saaminen tuntuu tietysti mukavalta. Vaikka sotilasarvon tehtävä on kuvata asemaa organisaatiossa, koen ylennyksen myös esimiesten antamaksi luottamukseksi tehtävienhoitamistani kohtaan, majuri Vire päättää.

Itsenäisyyspäivänä ylentyneen korpraalin ajatuksia

mikä kehittää loistavasti uusissa, erilaisissa tilanteissa toimimista. Tekniiseen puoleen liittyen, kuvaajakurssista oli loistavasti apua ja hyvä aloitus näille hommile. Videomuokkausta, graafista suunnittelua sekä juuri kirjoittamista on tullut jo paljonkin harastettua ennen armeijaan lähtöä. Kuvanmuokkaus ohjelmat kuitenkin ovat tulleet tutuiksi vasta täällä ja kuvanmuokkaus siitä huolimatta luonnistuu, vaikka siitä ei aiempaa kokemusta ollutkaan.

Ylentyneenä on hyvä jatkaa tehtäviä ylpeänä, mutta nöyränä. Näissä tehtävissä on hienoa, kun ei koskaan tiedä mitä seuraava viikko tuo eteen. Olemme päässeet näkemään yhdessä viestintävarusmies Savolaisen kanssa kaikkien yksiköiden sekä yksiköiden ulkopuolisia harjoituksia. Ylennyksen johdosta on hieno huomata, että jotakin on tehty oikein ja esiinnymme eduksemme sekä itsenäisinä varusmiehinä, että Porin prikaatina. Odotan myöskin innolla uutta vuotta, sillä uudet alokkaat tulevat ja alokaskauden jälkeen pääsee perehdyttämään seuraavia viestintävarusmiehiä näihin tehtäviin.

Teksti: Teemu Torkkola
Kuva: Puolustusvoimat/
Joona Savolainen

Hei, olen korpraali **Teemu Torkkola** ja astuin palvelukseen heinäkuuisena iltapäivänä tämän vuoden kesällä. Ajatukset olivat odottavat, mutta myöskin jännittyneet. Ei ollut tietoa mitä tulevat viikot tuovat tullessaan ja mihin polku varusmiehenä johtaa. Nyt yli 150 vuorokautta myöhemmin, polku johti juuri sinne mihin tarkoitus olikin. Kuulin viestintävarusmiehen tehtävistä vasta alokaskauden aikana silloisen VMTK:n ja viestintävarusmiesten yhteisellä oppitunilla. Kiinnostus heräsi heti ja jäinkin yhtenä ainoista juttelemaan silloiselle viestintävarusmiehelle yli tunnin ajaksi. Keskustelun aikana lupasin hakea ja tajusinkin, että olisin oikein soveltuva näihin tehtäviin.

Viestintävarusmiehen tehtäviin hakemiseen liittyi monia asioita. Päälimmäisenä kiinnostus journalismia, tiedottamista sekä liikkuvaa kuvaa kohtaan. Olen jo lukiossa perustanut oman digilehden, mikä loi hyvää pohjaa näille tehtäville. Tämän li-

säksi olen kirjoittanut jutun yrittäjät lehteen, suunnitellut itse omat nettisivuni sekä tehnyt GoProlla videoita. Pohja oli siis ainakin mielestäni hyvä ja motivaatio vieläkin kovempi.

Uskon, että yksi suurimmista syistä ylenemiseeni on motivaatio tekemistä kohtaa. Olen myöskin hyvin sosiaalinen ihminen ja osaan kohdata ihmiset asiaan kuuluvalla tavalla sekä hankkia informaatiota suuriakin määriä. Olen jo pienestä asti ollut hyvä ottamaan roolia positiivisella tavalla isommissakin ryhmissä, esimerkiksi lukiossa se olin juuri minä joka järjesti ja pisti alulle opiskelijoiden vuosikurssin yhteiset tapahtumat.

On selvää, että ylennys nostattaa motivaatiota. Olen hyvin kiitollinen luottamuksesta ja asioiden teko jatkuu vahvalla motivaatiolla. Viestintävarusmiehen tehtävät ovat kerenneet jo tähänkin mennessä opettamaan paljon. Lyhyessäkin ajassa yhteistyötä on keretty tehdä kymmenien eri ihmisten ja tahojen kanssa,

Itsenäisyyspäivän viettoa Porin prikaatissa

Teksti: Tiedottaja Viljami Honkiniemi

Kuvat: Viestintävarusmiehet Haapala ja Savolainen

Suomi täytti 6. joulukuuta 105 vuotta. Joukko-osastossamme itsenäisyyspäivää vietettiin näyttävästi ja juhlallisuksiimme osallistui itsenäisyyden eteen taistelleita, sekä maanpuolustuksen eteen tänäkin päivänä päivittäin puurtavia. Kulunut vuosi on ollut poikkeuksellinen ja numero 105 tuo mieleen talvisodan päivät, jotka Venäjän aloittama hyökkäyssota Ukrainassa tuo nykypäivän kontekstiin. Tänä vuonna itsenäisyyspäivän merkitystä ei voi korostaa liikaa.

Nostamme lipun.

Asento. Eteen – Vie. Huomio, katse oikeaan – päin.

Itsenäisyyspäivän vietto alkoi juhlallisella lipunnostolla molemmilla paikkakunnilla. Siniristilipun kohotessa pakkasen huurruttamaan salkoon, näkyi varusmiesten ja henkilökunnan katseista kunnioituksen ja ylpeyden lisäksi tietynlainen valppaus. Valppaus, jota voidaan kuvailla myös valmiudeksi. Jokainen muodossa seisova oli kuluneen vuoden aikana joutunut itse elämään to-

deksi sen, miksi itsenäinen Suomi on useista verrokkimaista poiketen aina varautunut pahimman varalle. Tämä valmius näkyy paraatijoukon lisäksi koko kansassa, jonka maanpuolustustahto on tuoreiden tutkimuste mukaan maailman kärkeä.

Varuskunta-alueiden ulkopuolella itsenäisyyspäivää vietettiin erityisesti menneitä sukupolvia muistaen. Porilaiset, Kankaanpään kaupunki ja Kankaanpään seurakunta laskivat seppeleet Kankaanpään sankarihaudalle ja Vakaumuksensa puolesta kaatuneiden muistomerkeille Kankaanpään kirkossa pidetyn jumalanpalveluksen jälkeen. Säskylän ja Köyliön kirkkoilla seppeleet laskettiin jumalanpalvelusten jälkeen sankarihautoille.

Katse eteen – päin.

Menneiden kunnioittamisen lisäksi itsenäisyyspäivänä keskiössä oli arvostus tällä hetkellä maanpuolustuksen eteen työskenteleviä kohtaan. Alueoimistot järjestivät ylentyneille reserviläisille omat tilaisuutensa, joiden lisäksi Säskylässä vietettiin Po-

rin prikaatin henkilöstön ylentämistä ja palkitsemistilaisuutta. Ylennetyt ja palkitut ymmärtävät lisääntyneiden ruusukkeiden, kulmarautojen ja mitalien tarkoittavan paitsi tunnustusta jo tehdystä työstä, myös lisävastuuta maanpuolustuksessa tulevaisuudessa.

Myös muut maanpuolustuksen eteen työskentelevät juhlivat itsenäisyyttä yhdessä, kun Porin prikaatin henkilöstöä ja sidosryhmien edustajia kokoontui itsenäisyyspäivän iltajuhlaan Niinisalon varuskuntaravintola Falkonettiin. Juhlalliseen tilaisuuteen kuului arvokkaiden puheiden ja livemusiikin lisäksi myös perinteiden kunnioitusta, kun ilta huipentui perinnevaljaksoon. Sisältä kaikuneen Finlandian säestämä perinnevaljakon näytös muistutti siitä miten itsenäisyyttä on aikanaan varjeltu. Tykkien jylistessä ja hevosten laukattessa sanoitukset osuivat tänä vuonna kenties syvemmälle kuin koskaan. *Oi nouse, Suomi, nosta korkealle pääs seppelöimä suurten muistojen*

Itsenäisyyspäivän juhlallisuuksiin kuuluivat lippuvartiot ja seppeleenlaskut sankarihaudoilla niin Kankaanpäässä (vas. sivu) kuin Köyliössä.

Niinisalossa asemanajo hevosten vetämin tykein oli komeaa katseltavaa.

Komea rivi varusmiehiä kunnioitti lipunnostoa varuskunnassa Säkylässä.

Barettimerkkikoe –

Kaveria ei jätetä

Teksti ja kuvat: Puolustusvoimat/Veeti Järvinen

Kello lyö aamuyöllä neljä, kun ensimmäiset huudot raikaavat suojelukomppanian käytävällä. Suomen kansainvälisen valmiusjoukko (SKVJ) -koulutuksen saava suojelun erikoisosasto pukee taisteluvälineiden riipeästä päälleen ja suuntaa kasarmien takapihalle. Ulkona sade piiskaa tarmokkain odottavia sotilaita. Edessä on SKVJ-koulutuksen kruununjalokivi: kolmipäiväinen, henkisen ja fyysisen suorituskyvyn rajoja koetteleva, barettimerkkikoe.

Noin kuukautta aiemmin, myös SKVJ-koulutettava, 1. jääkärikomppania marssi omaa barettimerkkikoettaan samanlaisissa olosuhteissa. Marssin ensimmäinen päivä kului pyöräilyn merkeissä, kun ryhmä polki noin 80 kilometriä. Yöllä ryhmä suoritti vielä rasisuunnat. Toisen barettimarssipäivän ensimmäisen ruokataulun yhteydessä joukkueenjohtaja kokelas **Inkinen** kertoo, millaista on kuulua suomen kansainvälisiin valmiusjoukkoihin:
- SKVJ valmistaa meitä varusmiehiä kriisinhallintaoperaatioihin ja luo varusmiespalveluksesta paljon rikkaamman kokemuksen. Täällä kohtaa enemmän haasteita ja saa olla saman porukan kanssa kokonaisen vuoden.

Seuraavaksi joukkueen tulenjohtaja alikersantti **Ojala** avaa sitä, mikä barettimerkkikoe oikeastaan on: Barettimerkkikokeen tarkoituksena on testata meidän ryhmän toimintakykyä kolmen päivän ajan. Meidän tulee selviytyä omavaraisesti ja suorittaa erilaisia tehtäviä. Tärkeintä kokeen aikana on huoltaa itseään ja ylläpitää omaa sekä ryhmän toiminta-

takyä. Vaikka olisi kuinka hyvässä kunnossa, ei koetta pysty suorittamaan loppuun, jos jalat ovat aivan rakoilla. Jaksamista kokeen loppuun suorittamiseen löytyy ehdottomasti tästä ryhmästä. Ryhmähenki on kantava voima loppuun asti.

Kultainen barettimerkki vaatii ja palkitsee

Barettimerkkikoe on marssina suoritettava koe, joka tunnetaan fyysisesti erittäin raskaana suoritteena. Se ottaa mittaa niin koulutettavien yhteishengestä kuin myös yksilön henkisestä ja fyysisestä jaksamisesta sekä palkitsee haasteen selättäneet ainutlaatuisella tavalla: kultaisella barettimerkillä. Pelkkää tasaista etenemistä ei kultaisesta merkistä haaveileville ole kuitenkaan edessä. Marssia värittää erilaiset rastit ja tehtävät, joille ryhmän tulee omatoimisesti suunnistaa. Ryhmän omatoimisuus ja -aloitteisuus ovat onnistuneen marssin kannalta hyvin tärkeitä taitoja. Vesistön ylitysrasti ja evakuointirasti ovat vain muutamia esimerkkejä marssin aikana vastaan tulevista

haasteista. Vesistön ylitysrastilla varusmiehet ylittivät noin 25 metriä leveän joen uimalla, samalla koko varustusta jätösäkeissä kantaen. Evakuointirastilla taas "haavoittuneelle" varusmiehelle väsättiin parit hyödyntäen omia sekä luonnosta löydettyjä materiaaleja. Lopuksi haavoittunut kannettiin turvaan omatekoisilla paareilla.

Lopulta kolmen päivän kova uurasus on takana ja sadepilvetkin tekevät tilaa auringolle. Vaikka kilometri toisensa jälkeen määrätietoisesti eteenpäin kulkeneilla marssijoilla ovat jalat rakoilla, ovat heidän hymynsä herkässä. Jo perinteeksi muodostuneen "barettimarssin" jälkeen SKVJ-koulutettavat saavat itselleen vihdoin arvostetun kriisinhallintajoukkojen barettimerkin. Suomen kansainvälisen valmiusjoukon kokardin tunnistaa kultaista kimaluksesta ja se kertoo kantajastaan paljon, sitä ei muualta saa. Kokemus tulee varmasti painumaan syväille muistoihin ja sitä muistellaan vielä reservissäkin.

Juuri käteensä tuon kultaisen barettimerkin saanut alikersantti **Petäjä-suvanto** suojeleuksen erikoisosastosta tiivistää:

- Oli jo ennen armeijaa tiedossa, että haluan hieman erilaisen intti-vuoden. Ajattelin, että erikoisjoukot sekä kriisinhallinta voisi kiinnostaa minua. Kutsunnoissa sitten tutustuin vaihtoehtoihin tarkemmin ja SKVJ sieltä paistoi eniten silmään, joten sinne hain. Nyt ollaan tässä ja barettimerkki tuntuu älyttömän hienolta. Itse marssin aikana viimeinen 30 kilometriä oli varmasti tuskallisin matka, mitä olen täällä koko intissä joutunut suorittamaan. Se oli jatkuvaa taistelua väsymystä ja kylmää vastaan. Lopussa ollut pelastusharjoitus oli koko marssin suola, parasta mitä ollaan täällä päästy tekemään.

Alikersantti **Haikara** lisää:

- Sen lisäksi, että barettimerkkikoe antaa uskoa niin omasta fyysisestä kuin henkisestäkin kestävydestä, hioo se ryhmähenkeä entistä tiiviimmäksi. Ilman tukevaa ryhmää ei tuosta olisi selvinnyt.

Ryhmä suunnistamassa seuraavalle rastille.

Ryhmä suorittamassa vesistönylitysrastia-

Somevaikuttaja otti haasteen vastaan

Ryhmä onkin yhtä vahva kuin sen heikoin jäsen, minkä takia kokeen aikana keskeisiin teemoihin kuuluu lause "kaveria ei jätetä". Koe suoritetaan ryhmässä ja näin sen yhtenä keskeisenä tavoitteena onkin kehittää joukon toimintakykyä ja kestävyyttä samalla kohentaen ryhmän yhteenkuuluvuutta. Ryhmän tuen ja avun sai kokea suojeleuksen erikoisosaston kanssa barettimerkkikoetta suorittamassa ollut somevaikuttaja **Markus Heinonen**. Hänet tunnetaan YouTube-videoistaan, joissa hän

haastaa itseään erilaisilla fyysisillä suorituksilla. Katso millaista barettimerkkikokeen suorittaminen on varusmiehen silmin suuntaamalla Markus Heinosen YouTube-kanavalle. Videolla kerrotaan myös SKVJ:n hakuprosessista ja siihen liittyvistä kuntotesteistä.

Jos kiinnostus SKVJ:ta kohtaan heräsi, suuntaa intti.fi/skvj

Suojelun erikoisosasto NATO OCC E&F NEL2 -arviointiharjoituksessa

Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona johti Suojelun erikoisosaston (SEO) kertausharjoituksen 15.-25.11.2022 Säkylässä. Harjoituksessa toteutettiin Porin prikaatin johtamana SEO:n NATO OCC E&F NEL 2 -arviointi (Operational Capabilities Concept Evaluatio & Feedback NATO Evaluation Level 2). Arvioinnin tarkoituksena on selvittää vastaako arvioitava joukko NATO:n asettamia vaatimuksia. Arvioitsijoita harjoitukseen osallistui Suomesta, Ruotsista, Itävallasta ja Iso-Britanniasta.

Maavoimien kansainvälinen koulutus ja Suomen kansainvälinen valmiusjoukkokoulutus toteutetaan

keskitetysti Porin prikaatissa. Kaikkien SKVJ-koulutettavien palvelusaika on 347 vuorokautta tehtävästä riippumatta. Palveluksen jälkimmäisellä puoliskolla varusmiehille koulutetaan muun muassa kriisinhallinnan perusteet.

Suojelun erikoisosasto kuuluu NATO:n joukkopooliin ja siihen koulutetut varusmiehet saavat SKVJ-koulutuksen. Suojelun erikoisosasto on suojelutiedusteluun, CBRN-assault-toimintaan, operatiiviseen ja forensiiviseen näytteenottoon, laboratoriot toimintaan, puhdistamiseen sekä palo- ja pelastustoimintaan erikoistunut joukko. Suojelun erikoisosastoon kuuluu sekä henkilökuntaa että reserviläisiä. Varusmiespalveluksen

aikana he ovat saaneet kansainvälisen valmiusjoukkokoulutuksen, joten heillä on osaaminen toimia kriisinhallintaympäristössä. Tätä kokonaisuutta NATO OCC E&F NEL 2 -harjoituksessa arvioitiin.

Kansainvälisesti harvinaista suorituskykyä

Suojelun erikoisosastoon kuuluu noin 50 henkilöä. SEO muodostuu osaston johdosta, suojelujoukkueesta, kenttälaboratoriojoukkueesta sekä komento- ja huoltojoukkueesta. Ajoneuvoja SEO:lla on noin 20, erikoisimpina suojelutiedusteluajo-

neuvo ja puhdistusajoneuvo. Tämän lisäksi joukolla on liikuteltava kenttälaboratorio, joka on kansainvälisestikin harvinainen suorituskyky.

Suojelun erikoisosaston kertausharjoitus järjestettiin Säkylässä 15.–25.11.2022. Kertausharjoituksen yhteydessä suoritettiin joukon NATO OCC E&F NEL2 -arviointi. Vaikka arviointi oli harjoituksen näkyvin osuus, sisältyi harjoitukseen myös joukon kouluttamista ja asioiden kertaamista – kuten kertausharjoituksissa kuuluu.

Harjoitukseen oli muodostettu ylempi esikunta, jonka tehtävä oli johtaa SEO:a harjoitukseen laaditun ”pelikirjan” mukaisesti. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että esikunta antoi osastolle käskyjä ja johti tilannetta. Tavoitteena oli luoda arvioitavalle harjoitusjoukolle autenttinen tilanne ja realistinen kehys toimintaan, pakottaen silti toiminnan sellaiseksi, että joukon arviointi oli mahdollista toteuttaa ja arviointisijoilla oli mahdollisuus löytää vastaus kaikkiin tarvittaviin kysymyksiin.

Varsinainen harjoitusjoukko muodostettiin henkilökunnasta, kertausharjoitukseen käsketyistä reserviläisistä sekä varusmiespalvelustaan

suorittavista varusmiehistä. Harjoituksen aikana joukko pääsi muun muassa suorittamaan suojelutiedustelutehtävää niin biologisten kuin kemiallisten aineiden osalta, samuttamaan tukikohdassa syttynyttä tulipaloa, puolustamaan tukikohtaansa vihollisen hyökkäykseltä ja näyttämään osaamisensa IED-iskun tapahtuessa. Joukko siirtyi tehtäville

taitoisesti. Esimerkiksi laboratorio, jossa toteutettiin kemiallisten aineiden tiedustelutehtävä ja näytteiden ottaminen SEO:n kenttälaboratoriojoukkueen tutkittavaksi, olisi mennyt oikeasti käytössä olevasta laboratoriosta. Vaikka kyseessä oli NEL 2 -arviointi, ei harjoitusjoukolle tarjottu tuttuja tilanteita tai harjoituspaikkoja vaan tilanteet olivat yllätyksellisiä jopa toimivalle henkilökunnalle. Näin joukkoa saatiin harjoitettua laadukkaasti ja samalla sen suorituskyky ja osaaminen parantuivat. Harjoituksessa keskityttiin toimimaan kriisinhallinnan toimintaympäristössä kansallisen sijasta. Arviontiharjoituksen jälkeen joukko jatkoi SAPELI22-harjoitukseen, jossa suorituskyky täysimääräisesti haastettiin kansallisen puolustuksen näkökulmasta yhdessä eri viranomaisien kanssa.

NATO OCC E&F NEL 2 -harjoituksen toiminta sekä vuoden aikana SLUK:ssa tehty koulutustyö tiivistyy hyvin Initial Field Report:in kohtaan, jossa SEO:n todetaan olevan 'Combat Ready'.

Kirjottanut: Satakunnan pioneeri- ja viestipataljoona

Kuvat: Porin prikaatin viestintävarusmiehet

niin ajoneuvoilla kuin helikopteria hyödyntäen, joista jälkimmäistä käytettiin myös haavoittuneiden evakuointiin.

Combat Ready

”Caset” eli tilanteet, joita joukko kohtasi harjoituksessa oli suunniteltu ja valmisteltu erittäin ammatti-

SKVJ-koulutettava Suojelun erikoisosasto harjoittelemassa yhdessä viranomaisten kanssa pääkaupunkiseudulla Sapeli 22-harjoituksessa.

SKVJ-koulutus ja hakeutuminen kriisinhallintatehtäviin

Teksti: kapteeni Taneli Malinen
Kuvat_ PorPr viestintävarusmiehet

Porin prikaati on Maavoimien ainoa joukko-osasto, missä annetaan Suomen kansainvälisen valmiusjoukon (SKVJ) koulutusta. SKVJ-koulutus on yksi Maavoimien erikoisjoukkokoulutuksista. Koulutukseen hakeudutaan erillishaun kautta ja vuosittain hakijoita on 500-800. Näistä hakijoista valitaan pääsykokeiden perusteella 200-250 soveltuvinta hakijaa. Koulutus alkaa kesäkuussa ja kestoltaan palvelus on kaikille vuoden mittainen. Koulutuksen päättymisen jälkeen koulutettavilla on hyvät valmiudet hakeutua kriisinhallintatehtäviin, mihin useat koulutettavat päätyvätkin muutama vuosi sisällä kotiutumisesta. Pääsykokeissa hakijat järjestetään paremmuusjärjestykseen perusko-

keiden (P1 ja P2b), Cooperin-, lihaskunto- ja evakuointitestin sekä englanninkielisten haastatteluiden perusteella. Jokaiseen osa-alueeseen on asetettu minimivaatimukset, jolloin hakijoiden on oltava fyysisesti sekä psyykkisesti hyvässä kunnossa. Esimerkiksi Cooperin testistä tulee saavuttaa 2500m tulos, lihaskunto-testistä 95 pistettä ja evakuointitestissä 50kg painavaa nukkea on kyettävä kantamaan 25m.

Kansainvälisyys mukana koulutuksessa

Seuraava SKVJ-koulutus alkaa kesälä 2023 ja sen haku on auki 31.1.2023 asti. Kaikille koulutukseen valituille määrätään palvelusajaksi 347 vuoro-

kautta ja he tulevat saamaan johtajakoulutuksen. Koulutuksen ensimmäinen puolivuotinen on samanlainen kuin missä tahansa muussa varusmieskoulutusyksikössä, sisältäen alokas- ja koulutushaarajaksot sekä aliupseerikurssin ja joidenkin osalta myös reserviupseerikurssin. Jälkimmäisellä puolivuotisella joukko harjaantuu kotimaanpuolustuksen lisäksi kansainvälisessä toimintaympäristössä toimimiseen. Monesti puhutaan kriisinhallintakaudesta, millä viitataan kyseisessä koulutusjaksossa koulutettaviin kriisinhallintaoperaatioiden perustoimenpiteisiin mm. partiontiin, saattueeseen, C-IED (Counter IED) -koulutukseen, joukkojenhallintaan sekä yhteistoimintaan helikoptereiden kanssa.

Pääsääntöisesti tähän koulutusajanjaksoon suunnitellaan osallistuminen kansainväliseen harjoitukseen joko kotimaassa tai ulkomailla. Aikaisempina vuosina joukkoja on käynyt harjoituksissa Virossa, Ruotsissa ja Norjassa.

SKVJ koulutettavaa yksikköä kuvastaa yleisesti korkea motivaatio sekä ammattitaito. Joukko pääsee harjaantumaan yhdessä enemmän kuin muut koulutettavat joukot, osallistuen harjoituksiin ympäri Suomea. Joukon ammattitaito on ulkomaanharjoituksissa todettu olevan vähintään yhtä korkealla tasolla ammattiarmeijoiden joukkojen kanssa. Lähes vuoden samalla porukalla työskenteleminen näkyy joukon koulutuksen loppupuoliskolla yhteen hiileen puhaltamisena. Koulutettavilta vaaditaan koulutuksen aikana paljon ja se näkyy koulutettavien henkilökohtaisten taitojen korkeassa tasossa sekä hyvässä paineen- ja kriisinsietokyvyssä.

Kultainen barettimerkki ja NEL 2- arviointi

SKVJ:n ulkoisena tunnuksena on kultainen leijona baretissa. Barettimerkki tulee kuitenkin ansaita suorittamalla barettimerkkikoe. Kyseinen tilaisuus on tunnetuin kokonaisuus SKVJ-koulutusta. Barettimerkkikoe on 2-3 päivää kestävä marssisuoritus minkä yhteydessä järjestettävillä tehtävärasteilla mitataan koulutetta-

Suojelun erikoisosaston ja Yhdysvaltain merijalkaväen yhteisharjoittelua.

vien fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista suorituskykyä sekä ryhmäkiinteyttä. Marssin suorittaminen ei ole helppoa ja vaatii koulutettavilta paljon. SKVJ-yksikkö arvioidaan koulutuskauden päätteeksi joko kansallisin perustein tai NATO OCC E&F konseptin mukaisesti. Arviointiharjoitus on koulutuksen kulminaatiopiste, missä pystytään ulosmittaamaan kaikki vuoden aikana opitut asiat ja saamaan toiminnasta palautetta. NEL 2- arviointia (NATO evaluation level 2) tukemaan kutsutaan aina ulkomaalaisia sotilaita ja arviointia valvomaan NATO asettaa omat monitorinsa, jolloin voidaan varmistua

arvioinnin toteutumisesta oikein. Viimeisin NEL 2 -arviointi on toteutettu suojelun erikoisosastolle maraskuussa.

NATO OCC E&F -konsepti on tarkoitettu Naton partnerimaille ja näin ollen siitä ollaan pian luopumassa, kun Suomi liittyy Natoon. Kuitenkin arviointi tulee jatkumaan, mutta hie-

Tuttu joukko varusmiespalveluksesta kriisinhallintaoperaatioon

Kriisinhallintatehtäviin voi hakeutua moitteettomasti varusmiespalveluksensa tai naisten vapaaehtoisen asepalveluksen suorittaneet suomen kansalaiset. Hakeutuminen tapahtuu Puolustusvoimien asiointipalvelun kautta. SKVJ-koulutus ei ole ainoa reitti rauhanturvaajaksi, mutta se antaa paremmat valmiudet toimia rauhanturvaajana. Usein SKVJ-koulutettuja yksiköitä ja joukkueita pyritään sijoittamaan saman aikaisesti samaan rauhanturvaoperaatioon, jolloin koulutettavatta pääsevät työskentelemään tuttujen henkilöiden kanssa rauhanturvaoperaatioissa koulutuksen jälkeen. Lisätietoa rauhanturvaajien koulutuksesta ja hausta on saatavilla www.rauhanturvaajaksi.fi -sivustolta.

1. SKVJ-koulutettava 1. jääkärikomppania osallistui Vigilant Fox-harjoituksessa Niinisalossa.

Ajankohtaista Pohjanmaan aluetoimistosta

Kuvat: Porin prikaatin viestintävarusmiehet

Pohjanmaan aluetoimisto valmistautuu joulun ja uudenvuoden viettoon. Varma syksyn merkki, kutsunnat, saatiin vuoden 2022 osalta päätökseen 15.12. Pohjanmaan aluetoimisto toteutti toimialueensa kaupungeissa ja kunnissa elokuun puolesta välistä alkaen neljän kuukauden mittaisen urakan. Tuon neljän kuukauden aikana toteutettiin 48 kutsuntatilaisuutta, joissa kutsunnanalaisten paikkakunnittainen määrä huomioiden päätöksiä tehtiin yhdessä tai useammassa lautakunnassa. Kutsuntojen yhteenvetona voidaan todeta, että kutsunnanalaisten maanpuolustustahto on erittäin korkea.

Kuluvana vuonna on myös ylläpidetty ja parannettu paikallispuolustuksen valmiuksia. Kertausharjoituksilla, Puolustusvoimien vapaaehtoisilla harjoituksilla ja Maanpuolustusyhdistyksen kursseilla on reserviläisten osaaminen sekä varautuminen varmistettu pohjalaismaakunnissa. Kansainvälisen kiristyneen tilanteen myötä kasvaneisiin reserviläisten ja muiden kansalaisten sekä yhdistys-

Pohjanmaan aluetoimisto toimeenpani Porissa ja Vaasassa Puolustusvoimien vapaaehtoisen harjoituksen ÄRJY22 18.-20.11.2022

ten ja tiedotusvälineiden tekemisiin on vastattu viipymättä. Olemme voineet heille hyvillä mielin todeta, että Pohjanmaan aluetoimistolla on hyvä valmius, jota säädellään joustavasti arvioitujen tarpeiden mukaisesti. Pohjanmaan aluetoimiston yhteydenpito muihin viranomaisiin, kuntiin ja kaupunkeihin sekä muihin keskeisiin kokonaismaanpuolustuksen toimijoihin on jatkuvaa. Vuosi vaihtuu pian ja alkuvuoden

näkyvimpänä tapahtumana on Jääkäreiden kotiinpaluun 105-vuotisjuhlien viettäminen Vaasassa 24.–25.2.2023.

Toivotan rauhallista joulunaikaa sekä onnellista uutta vuotta!

Aluetoimiston päällikkö
Everstiluutnantti Pasi Heinua

Reserviläiset rotaatiota kouluttamassa

Libanoniin lähtevien rauhan- turvaajien koulutus- ja valin- tatilaisuus tuttavallisemmin rotaatiokoulutus järjestettiin Porin prikaatissa syys-marraskuussa. Kou- lutuksen aikana varmistettiin, että operaatioon lähtevällä joukolla on hanskassa toimialueella tarvittavat tiedot ja taidot.

Porin prikaatin Kriisinhallintakes- kuksen (KRIHAK) johtaja eversti- luutnantti (evl) **Lauri Kajavan** mu- kaan rotaatiokoulutus on aina suuri voimainponnistus Porin prikaatille: ”Kouluttajia tulee lisäksi useita kym- meniä Puolustusvoimien muista joukko-osastoista. Puolustusvoimien omaa henkilökuntaa ei aina ole saa- tavilla tarvittavaa määrää, joten kou- lutuksen järjestävä KRIHAK rekrytoi reserviläisiä kouluttajiksi. Meillä on erittäin hyviä kokemuksia reservi- läiskouluttajista”, Kajava kehaisee.

”Vähemmän tunnettua on se, että Maanpuolustuskoulutus (MPK) ja Suomen Rauhanturvaajaliitto (SRTL) ovat mukana tässä toimin- nassa”, kertoo MPK:n KRIHA-koulu- tuspäällikkö **Teuvo Jaskari**. ”Meillä on KRIHA-kouluttajapooli, josta et- simme KRIHAK:n tarpeen mukaan kouluttajia rotaatiokoulutukseen. Syksyn Libanonin rotaatiokoulutuk-

sessä oli mukana seitsemän poolilais- ta”, Teuvo jatkaa.

KRIHA-pooliin pääsyn edellytyksenä on hyvin suoritettu KRIHA-palvelus (tai vastaava) sekä MPK:n koulutta- jakurssin (K1) suorittaminen. Kou- luttajakursseja järjestetään ympäri Suomea ja ne löytyvät MPK:n verk- kosivujen koulutuskalenterista, jota kautta voi myös ilmoittautua kurs- seille. Seuraavia kursseja järjestetään esimerkiksi Kajaanissa 20. – 22.1.2023 ja Säkylässä 28. – 29.1.2023. Erityises- ti KRIHA:aan suunnattu kouluttaja- kurssi järjestetään KRIHA23 harjoit- tuksen yhteydessä syksyllä 2023 San- tahaminassa.

Rotaatiokoulutukseen kouluttajat valitaan vapaaehtoisuuden ja so- pivuuden perusteella. KRIHAK ilmoittaa kouluttajatarpeen MPK:n KRIHA-koulutuspäällikölle. ”Teen tarpeeseen perustuvan nettikyselyn poolilaisille halukkuudesta toimia kouluttajina. Kyselyn perusteella sitten ilmoitan sopivien henkilöiden nimet KRIHAK:lle”, sanoo Teuvo Jas- kari.

Seuraava kysely lähtee poolilaisille helmi-maaliskuussa. Kysely kattaa kevään sekä kesän Libanonin ja Ira- kin rotaatioita.

KRIHAK:n suunnittelu-upseeri kap-

teeni **Miikkael Lehtola** selventää reserviläisten käyttöä: ”MPK:n te- kemän listan perusteella lähestyn sopivia reserviläisiä, ja mikäli asiat loksahavat kohdalleen, niin teemme työsopimuksen.”

Kersantti **Atte Heino** kertoo koke- muksistaan rotaatiokouluttajana Li- banoniin lähtevälle joukolle: ”Suori- tin varusmiespalveluksen 2/18 Porin prikaatissa Panssarintorjuntakomp- paniassa. Palveluksen jälkeen olen myös toiminut sopimussotilaana Po- rin ja Karjalan prikaatissa. Libanonis- sa olin 2020 ja toimin siellä ryhmän- varajohtajana.”

Pooliin liittymisestä Atte kertoo: ”Kuulin KRIHA-poolista palveluska- veriltani kertausharjoituksen yhtey- dessä. Ilmoittauduin heti koulutta- jakurssille, jotta pääsisin mahdolti- simman nopeasti pooliin mukaan. Kouluttajakurssi oli mielestäni mie- lenkiintoinen ja valmisti hyvin kou- luttajan rooliin. Kertasimme kou- luttamiseen tarvittavia perustaitoja. Kursin yhteydessä ilmoitin haluk- kuuteni päästä rotaatiokouluttajak- si.”

”Rekrytoiduin rotaatiokoulukseen MPK:n kouluttajapoolilaisille lähet- tämän nettikyselyn kautta. Vastat- tuani kyselyyn sain vielä varmennus- sähköpostin omista vastauksistani, jonka jälkeen Porin prikaati lähetti minulle tarvittavat tiedot työtehtä- vistä ja paikalle saapumisesta”, Atte muistelee.

”Rotaatiokoulutus ei suurimpia en- nakkovalmisteluja tarvinnut, sillä kaiken tarvittavan sain Porin pri- kaatista. Tehtäviini kuului maali- miehenä ja apukouluttajan roolissa toimimista rastikoulutuksissa. Koke- mukseni rotaatiokoulutuksesta on erittäin positiivinen. Mukavassa po- rukassa on mukava tehdä töitä. Palk- kaus oli mielestäni riittävää ja antoi kivan lisän jo muutenkin mieluisalle kokemukselle”, Heino toteaa.

Atte Heino kannustaa kaikkia hake- maan pooliin mukaan, joita koulu- taminen ja maalimiehenä toiminen kiinnostaa.

Pooliin ehtii liittyä vielä ennen seu- raavaa rekrytointikierrosta. Mikäli olet kiinnostunut liittymään pooliin tai saamaan siitä lisätietoja, niin ole yhteydessä MPK:n KRIHA-koulutus- päällikköön Teuvo Jaskariin (teuvo. jaskari@mpk.fi).

Suojeluosaamista reserviläisille aselajikouluttajakurssilla Porin prikaatissa

MPK:n ja Puolustusvoimien keskitetty pioneerikouluttajakoulutus 2022

Maanpuolustuskoulutus MPK:n suojelukoulutuksen intensiivijakso järjestettiin Porin Prikaatissa Säkylässä lokakuun puolessa välissä. Paikalla oli 15 aktiivista reserviläistä ympäri Suomea. Tätä edeltävä orientaatiojakso järjestettiin Maasotakoululla Haminassa maaliskuussa. Aselajikouluttajakurssien tarkoituksena on antaa reservin karkiosaaajille tietoa, taitoa ja valmiuksia kouluttajatehtävissä toimimiseen omista piireissään. Useimmat osallistujat ovat jo sitoutuneet kouluttajatehtäviin ja aselajikouluttajakurssin opit päästään viemään nopeasti käytäntöön.

Intensiivikurssi orientaatiokurssin jälkeen

Pioneeri- ja suojelukoulutettavia oli paikalla viisitoista. Kouluttajakoulutuksen kokonaisuuteen kuului maaliskuun orientaatiovaihe Haminassa, missä oppitunneilla käsiteltiin kokonaisuuden kannalta keskeinen teoriasältö. Luentojen ohella kaasun- ja säteilytiedustelukoulutuksessa päästiin käyttämään myös simulanttiainetta ja simulaattoreita, jotka tukivat

oppimista tehokkaasti elävöittämällä harjoittelua. Käytännön harjoittelussa osallistujat ryhmäytyivät nopeasti ja keskustelivat vilkkaasti – olihan osalla jo ennestään suojeluosaamista. Kesän etäjakson aikana ryhmät työstivät harjoitekortteja kouluttajan ja mentorin PVMOODLE:en viemien dokumenttien pohjalta. Intensiivijaksossa otettiin maanantaina vastaan koulutusmateriaali. Sen tarkastamisen jälkeen tutustuttiin koulutuspaikkoihin, joihin kuuluivat luokkatilat, ajoneuvohallit ja läheinen suojelukoulutusalue Vallisto. Illalla oli vielä hyvää aikaa viimeistellä harjoitekortteja seuraaviin koulutuspäiviin, joihin kukin ryhmä kouluttaa oman aihealueensa muille osallistujille. Luvassa on siis kuusi kurssia yhden viikon aikana!

Tiistaina päästiin jo tositoimiin. Amupäivän tunnit täytyivät suojautumisharjoituksella. Siinä tutustuttiin Tyvek-asuun, aktiivihiihiväliasuun, ja suoja-puku 2010:een. Näiden asujen yhdistelmien pukeminen, vaadittava tiivistäminen ja riisunta tulivat hyvin tutuiksi. Suojanaamarin ominaisuuksien ja käytön kertaaminen edelsi tiiveyskoetta. Se suoritettiin Valliston LAT-koulutusalueella (Live Agent Training). Iltapäivä omistet-

tiin kaasuilmaisimien esittelylle ja niiden käyttämiselle. Yksityiskohtainen ohjelma piti sisällään kaasunilmaisupakkauksen, kaasuntiedustelulaukun M84 sekä laitteet AKS M90 ja ChemPro 100. Saimme myös kertoa lyhyesti toiminnastamme Porin prikaatin komentajalle, prikaatikenraali **Vesa Valtoselle**, joka kävi esittelemässä LAT-koulutusalueella vierailleen.

Keskiviikkoamuna opiskeltiin säteilytiedustelua. Luokassa tapahtuvan teoriavaiheen jälkeen harjoittelimme laitteen RDS200 käyttöä. Tiedustelupartiot etsivät laitteen avulla säteilylähdettä ulko- ja sisätiloissa etukäteen sovittua tehtäväjakoa noudattaen. Iltapäivällä tieliikennepelastamisessa tehtiin ajoneuvojan virrattomaksi ja stabiiliksi, sekä suojattiin pelastajat auton turvavarusteiden mahdolliselta ennakoimattomalta toiminnalta. Autot paloitetiin hydraulisin ja lihasvoimalla toimivien työkalujen avulla sisällä olevien onnettomuuden uhrien ulos saamiseksi turvallisesti.

Torstai alkoi ensivastekaluston käytöllä ja potilaan kohtaamisella. Eri-laisia ensiapuun ja potilaan siirtoon liittyviä välineitä, kuten ensivasterepun sisältö, hapenantovälineistö, rankarauta, kauhapaari, KED, evakuointialusta, hyödynnettiin altistuneen ollessa kolariajoneuvon eri paikoissa. Lounaan vahvistamina opeteltiin Valliston kentällä käyttämään pelastusajoneuvon kalustoa: paineilmalaitte, perusselvitys maanpinnan tasolla, lisävesiselvitys. Näillä eväillä sammutettiin auto- ja allaspaaloja.

Tulikuuman iltapäivän jälkeen käy-timme illan huoltotoimenpiteisiin. Rastikoulutukset olivat hyvin suunniteltuja ja toteutettuja, mikä kuvaa kouluttajakoulutettavien erinomais-

Ensivastekaluston käyttöä

ta motivaatiota ja omistautumista asialle. Kaikki kurssilaiset eivät päässeet saapumaan harjoitukseen. Mutta viikon aikana selvisi, että mukaan päässeet ovat rohkeita kouluttajia ja uskaltavat lähteä lähes vieraaseen aihepiiriin jopa vuorokauden varoajalla!

Pääkouluttajana toimi kapteeni **Esa Koskinen** Porin prikaatista. Kouluttajan ja mentorin roolissa reservin majuri **Timo Lukkarinen** tuki ryhmitöitä. MPK:n vastuuhenkilöt, piiripäällikkö **Jyrki Niukkanen** ja koulutus- ja viestintäsuunnittelija **Ossi Hietala** tukivat toimintaa kertomalla tulevasta koulutusympäristöstä, tavoitteista ja kuinka ne saadaan toteutettua. Lisäksi he ovat suunnitelleet tämänvuotisen koulutuskokonaisuuden yhdessä kapteeni Koskisen kanssa.

Kokenutta kouluttaja-ainesta

Reservin alikersantti **Minna Riipinen** toi vahvaa osaamistaan harjoitukseen. ”Kun oman piirimme Luonetjärven ilmapuolustuspiirin koulutuspäällikkö soitti minulle viime vuoden lopussa ja kysyi, haluaisinko lähteä Suojelutoiminnan aselajikouluttaja kurssilla, ei tarvinnut kauaa vastausta miettiä. Se oli totta kai kylä.”

Suojelutoiminta oli Minnalle tuttua jo ennestään, sillä hän palveli Suojelukompaniassa raskaspuolustuksen puolella yksikönjohtajana. Heti kotiuduttuaan joulukuussa 2019 alkoi hän etsiä tietoa vapaaehtoisesta maanpuolustustoiminnasta ja päätyikin jo keväällä kouluttamaan ensimmäiselle kurssilleen. Siitä lähtien hän oli kouluttamassa säännöllisesti, ja koulutuskertoja kertyi vuoteen noin kymmenen kappaletta.

”Minusta on ollut mukava huomata, että MPK ja puolustusvoimat ovat alkaneet käyttämään hyödyksi myös reserviläisten muualta hankittua osaamista”, Riipinen totesi. ”Itselläni varusmiespalvelus on kyllä käyty Suojelukompaniassa, mutta minulla on taustaa myös sopimuspalokuntapuolelta kymmenen vuotta ja opiskelen nykyään Pelastusopistossa Palopäällystön AMK tutkintoa. On ollut mukava huomata, että tällaista osaamista halutaan hyödyntää myös koulutuksissa”.

Ajoneuvon sammutus

”Tällä aselajikouluttajakurssilla oli ilo huomata, miten moni oli lähtenyt touhuun mukaan ilman mitään pohjaa aiheesta.” Riipisen oma ryhmä koulutti muille tieliikennepelastamista, ja he pääsivät tekemään pelastusreitit autoon. Kaksi muuta kouluttajaa eivät olleet ikinä pitäneet hydraulisia pelastusvälineitä kädessään tai olleet tekemisissä aiheen kanssa. Mutta kumpikin oli todella motivoitunut ja se näkyi. He olivat etukäteen katsoneet videoita ja tulostaneet virallisia ohjeistuksia liittyen aiheeseen. ”Oli todella ilo työskennellä sellaisten ihmisten kanssa, joista huomasin, että motivaatio on korkealla!”

Riipisen mielestä kurssin ilmapiiri oli muutenkin hyvä. ”Saimme paljon keskustelua aikaan ja aina sai apua, kun sitä vain kysyi. Iltaisin väänsimme jopa yhteisvoimin erään kurssilaisen koulutehtävää loppuun, kun deadline painoi päälle.”

”Omasta mielestäni viikko oli oikein onnistunut ja yksi parhaimpia harjoituksia, joissa olen ollut”, arvioi

Riipinen. ”Opin myös paljon uutta ja aion viedä tätä tietoa eteenpäin omalle koulutuspiirilleni. Jään myös lämmöllä muistelemaan kyseistä kurssia ja aion ehdottomasti jatkosakin osallistua, jos mahdollisuus vain annetaan.”

Siviiliosaaminen käyttöön reservin tehtävissä

Timo Lukkarinen, reservin majuri, oli mukana kouluttajana ja mentorina ja kertoi omasta reserviläispuolustaan. ”Ensimmäiset 20 vuotta olin reservissä kertaamassa perinteisessä pioneeritoiminnassa. Kutsut kertausharjoituksiin olivat säännöllisiä, mutta niiden väli alkoi pitenemään. Koska olen ammatiltani kemisti, olin jo pitkään ollut kiinnostunut suojelutoiminnasta”, Lukkarinen kuvailee. Kymmenen vuotta sitten hän kertoo päässeensä viimein mukaan suojelutoimintaan, kun sai hyödyntää ammattiosaamistaan kenttälaboratorion toiminnassa. ”Siellä urapolku vei

Tieliikennepelasstaminen

Suoja-asut

yhä pidemmälle ja nyt tehtävät ovat jälleen uusia. Olen ollut syventämässä suojeleusaamista myös Säteilyturvakeskuksen (STUK) Vapaaehtoisessa Säteilymittausjoukkueessa (SMJ) sen perustamisesta alkaen. Uusien asioiden oppiminen, kurssien suunnittelu, kouluttaminen ja johtaminen MPK:n kursseina ovat olleet antoisia. Siihenkin on saatu jo yli sata kurssin käynnyttä.”

Kouluttamiskykyä yhteisen koulutusohjelman mukaisesti

Piiripäällikkö Jyrki Niukkanen (MPK Kaakkois-Suomi) vastaa MPK:n pioneerikoulutusohjelmasta. MPK:n palkattuun henkilökuntaan kuuluvilla koulutusohjelmien vastuuhenkilöillä on monesti taustaa ja osaamista kyseisessä aselajissa: “Olen Kadettikoulusta valmistumisen jälkeen toiminut kouluttajana Koriolla Kymen pioneeripataljoonassa, kouluttajana ja yksikönpäällikkönä Reserviupseerikoulun pioneerikomppaniassa ja yleisesikuntaupseerikurssin jälkeen opettaja Pioneerikoulussa 2000-luvun alussa. Sen jälkeen työtehtävät Puolustusvoimissa veivät erilaisiin esikuntatehtäviin Pääesikunnassa ja Maavoimissa”, Niukkanen kertoo.

Vuoden 2020 alusta voimaan astuneen lakimuutoksen jälkeen Puolustusvoimat hyväksyy Maanpuolustuskoulutus MPK:n antaman sotilaallisia valmiuksia palvelevan (SOTVA) koulutuksen. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että kaikki annettava koulutus perustuu hyväksytyihin koulutusohjelmiin. Pioneerikoulutusohjelma kattaa kaikki pioneeritoiminnan lajit pl. valmusrakentaminen, jota ohjaa oma koulutusohjelmansa. Koulutusohjelmia ylläpitää ja kehittää kuhunkin ohjelmaan nimetty, aktiivisista reserviläisistä sekä MPK:n ja Puolustusvoimien henkilökunnasta koostuva kehittämissyryhmä.

Edellisen aselajikouluttajakurssin aiheena olivat suluttamisen ja raiwaamisen perusteet. Kuluvana vuonna opiskeltiin siis palo- ja pelastustoiminnan sekä suojelutiedustelun aiheita. Ensi vuonna ovat vuorossa suojan edistäminen, suluttaminen ja pioneerijoukkueen johtaminen suluttamistehtävässä. Sen lisäksi, että kurssilaiset perehtyvät Puolustusvoimien kouluttajien opastamana

viimeisiin koulutusmenetelmiin, saadaan kursseilla myös tallennettua aineistoa koulutusohjelman mukaisen harjoitusten opetuspaketteihin, joita voidaan hyödyntää jatkossa MPK:n kursseilla.

MPK:n ja Puolustusvoimien keskitetyssä koulutajakoulutuksessa kolme osakokonaisuutta

Orientaatiojaksolla maaliskuussa koulutettavat henkilöt tutustuivat toisiinsa ja syventyivät koulutettaviin aiheisiin. Samalla porukka jaettiin kolmen hengen ryhmiin, jotka jalostavat saamaansa tietoa koulutuksessa käytettäväksi materiaaliksi. Orientaatiojakso oli osallistujille Puolustusvoimien vapaaehtoinen harjoitus.

Kesän aikana toteutettavalla etäjaksolla osallistujat suunnittelivat pienryhmissä omia koulutuksia syksyn intensiivijaksota varten. Suunnittelun kuusi osa-aluetta sisältävät palo- ja pelastustoiminnan sekä suojelutiedustelun osa-alueita. Ryhmätöissä hyödynnetään PVMOODLE:n työtilaa ja mentorit tukevat ryhmien suunnittelutoimintaa.

Intensiivijaksolla Porin prikaatissa Säskylässä järjestetyssä, viikon mittaisessa kertausharjoituksessa laaditut koulutussuunnitelmat koeponnistettiin käytännön koulutuksessa. Saadut kokemukset ja opit otetaan sitten hyötykäyttöön MPK:n ja Puolustusvoimien suojelukoulutuksissa. Porin prikaatin suojelukoulutusmaasto ja toimiva huolto antoivat erinomaisen mahdollisuuden pääasian, eli koulutukseen ja oppimiseen!

Teksti:

Timo Lukkarinen, maj res, HRU:n Pioneeriosasto / Pääkaupunkiseudun Pioneerikilta Minna Riipinen, alik res Jyrki Niukkanen, piiripäällikkö, MPK Kaakkois-Suomi Ossi Hietala, Koulutus- ja viestintäsuunnittelija, MPK Keskustoimisto Esa Koskinen, kapt, Porin Prikaati (PORPRE).

Kuvat: Timo Lukkarinen

A TRULY RELIABLE ADVANTAGE

Of all the things that can go wrong on a mission, your ammunition shouldn't be one of them.

From special forces to regular army, navy and air crews, Nammo provides the reliable advantage to those doing an important job, where and when they need it most. Our relentless focus on real-world operator challenges and constant drive to advance performance and reliability makes Nammo a trusted partner. We provide the tools that get the job done, without fail.

- Ammunition
- Rocket Motors
- Shoulder Fired Systems
- Demilitarization

www.nammo.com

Nammo
SECURING THE FUTURE

Winning
Northern European
Food Company **ATRIA**
Good food - better mood.

FINAVIA
for smooth travelling

AKR.FI
Lamminkatu 36, PL 11, 32201 LOIMAA
Puh 020 799 5000 Fax 020 799 5010
AUTO- JA KONELIIKE AKR OY
www.akr.fi

Hyödynnä Suomen suosituimman autovakuutuksen edut

Olemme nimittäin pakanneet siinä määrin tönäkät ominaisuudet vakuutukseen, että kyllähän sellaisen haluaa autolle kuin autolle. Vaihda sinäkin vakuutuksesi meille, niin pääset ajelemaan etujen kera.

Täältä voit lukea lisää Suomen suosituimmasta:
lahitapiola.fi/auto

LähiTapiolan autovakuutus on Suomen suosituin:
Traficom/ajoneuvojen rekisteröintitilasto.
Palveluntarjoaja: LähiTapiolan alueyhtiöt

LÄHITAPIOLA
Länsi-Suomi

Taistelukelpoinen joukko siirtymässä reserviin... vai käytettävissä reservistä?

Puolustusvoimat testasi Rovajärvellä uutta asetta, jolla voidaan ampuu tuhoisasti todella kauas

Raketit mahdollistavat tarkan tulenkäytön aiempaa kauemmas.

Puolustusvoimat testasi uutta yhdysvaltojen raskaan rakettinheitin aseparvitarvikkeita. Tarkoituksena on mahdollistaa tuossa 2000 heikittäjän raketiden rakettinheitin aseita tehokkaampi käyttö.

– Raketit on osa suunnitelmia, jolla kehitetään raskaan rakettinheitin aseparvitarvikkeiden käyttöä ja soveltuvuutta aina 2000 kilometriin asti, kertoo työstään tarkastaja emerito **Pertti Holma** ilmasotajien osastosta Puolustusvoimien ilmatieteen osastossa.

Puolustusvoimien **Antti Kalkkunen** on hyväksynyt esityksen aseparvitarvikkeiden hankinnasta Yhdysvaltoista, puolustusministeriö tiedotti perjantaina.

Hankinta perustuu valtionvarojen puuttua tilausoikeuden tilauksiin sekä Puolustusvoimien pitkään tilauksiin kehittyneisiin teknisiin toimituksiin. Raketinheitin aseparvitarvikkeiden hankinta aloitettiin vuonna 2018.

Hankinnan kokonaisarvo on noin 70 miljoonaa euroa. Aseparvitarvikkeet valmistaa yhdysvaltalainen Lockheed Martin.

YHDYSVALTAIN on kehitetty toimittavan Ukrainalle 80 kilometriin ylittävää rakettia. Tämä riittää ylittämään valtaosan Venäjän kaluston suorituskyvystä.

– Se on merkittävä syy. Et menä nykyisyyteen ja sinulla on 50 sentin ulottuvuus, kun kaverilla on metrin ulottuvuus. Toveri sanoo ja puhkoo nykyisiin ilmaan.

TYKISTÖSODAN taikasetelit ovat kauas ja tarkasti. Kenraalimajuri evp. **Pekka Toverin** mukaan modernin rakettinheitinjärjestelmän tuhovoima ylittää muita kauemmas ja on tappavan tarkkaa.

USA hyväksyi rakettinheitinjärjestelmien myynnin Suomeen puolella miljardilla

Asekauppojen hinnaksi Pentagonin arvioi 535 miljoonaa dollaria.

Raketinheitinjärjestelmien toimittajana on Lockheed Martinin Kevittsburghin, US ARMY. PHOTO / ALAMY, AFP.

Mikä on tuo Niinison varuskunnan etelälaidalla majaileva yksikkö, joka tuntuu elävän täysin omaa elämäänsä saadessaan ohjausta sekä vaatimuksia suoraan Maavoimien esikunnasta ja toteuttaessaan itse suurimman osan asevelvollisten koulutukseen liittyvistä harjoituksistaan? Yksikkö, jonka suorituskyvyn ydin on saanut Maavoimien asejärjestelmistä ehkäpä eniten medianäkyvyyttä viimeisen vuoden aikana, vaikka yksikön henkilöstö pyrkii karttamaan medianäkyvyyttä kuin ruttoa. Asejärjestelmä, jolle uutisoitiin kuluvana syksynä hankittavan noin puolella miljardilla eurolla ampumatarvikkeita. Siis yksi ja ainoa Maavoimien asejärjestelmä, jolle

hankitaan 500 000 000 eurolla ampumatarvikkeita. Asejärjestelmä on maalissa halutun asevaikutuksen aikaansaamiseksi tarvittava, erilaisista osajärjestelmistä muodostuva kokonaisuus. Asejärjestelmä muodostuu aseesta, ampumatarvikkeesta sekä käytön kannalta välttämättömistä laitteista. -Yleinen ase- ja asejärjestelmäopas, 2001. Asejärjestelmä itsessään ei kuitenkaan aiheuta vihollisessa pelkotiloja, tuhoa kohteita tai ratkaise taisteluita. Asejärjestelmä ilman käyttäjää on vain väline, joissain tapauksissa vain ”tyhmää rautaa”, joissain tapauksissa sotavälineteknologian maailman huippua. Raskaan rakettinheitinasejärjestelmän käyttäjät, asevelvolliset, koulutetaan tuossa kummajaisessa Niinison varuskunnan etelälaidalla, Rakettinheitinpatterissa (RAKHPTRI).

Alokaista taistelukelpoiseksi joukoksi

Miten kahdesti vuodessa, ensimmäistä kertaa varuskunnan pääportista sisään marssivista nuorukaisista, saadaan koulutettua taistelukelpoinen joukko siirrettäväksi reserviin odottamaan ensimmäistä kertausharjoituskutsuaan? Tässä tulee lyhyt kuvaus palvelustaan suorittavan henkilön polusta osaksi Maavoimien kauaskantoisinta asejärjestelmää. Raskaalla raketinheittimellä pystytään ampumaan 80 kilometrin etäisyydelle, lähitulevaisuudessa jopa 150 kilometriin. Alokkaan tie ei vie suoraan varuskunnan pääportilta RAKHPTRI:n kasarimirakennukseen vaan hän aloittaa, henkilöstö riippuen, vapaaehtoisuuteen tai lakisääteiseen velvollisuuteen pohjautuvan palveluksensa jos-

sain muussa Niinialon varuskunnan perusyksiköistä. Voipa hän aloittaa palveluksensa myös Porin prikaatin Säkyllän toimipisteelläkin.

Vanhan sanonnan mukaan karhu-kaan ei karju jatkuvasti, se syö välillä marjoja. Sama pätee RAKHPTRI:iin. Muiden yksiköiden toteuttaessa alokaskauden kiireistä arkea, RAKHPTRI:n palkattu henkilöstö muun muassa pitää yllä aiemmassa saapumiserässä palveluksensa aloittaneiden varusmiesten kanssa valmiutta Raskas raketinheitin valmiusyksikön (RSRAKH VYKS) merkeissä osallistuen valtakunnallisiin valmiusharjoituksiin, suunnittelee toimeenpano vastuullaan olevia kertausharjoituksia ja kenttäkokeita, toteuttaa henkilökunnan täydennyskoulutusta, kunnossapitää yksikön hallussaan olevaa mittavaa kalustoarsenaalia jne.

Halukkuutensa ilmoittaneet haastatellaan

Alokas saa ensikosketuksensa RAKHPTRI:iin ja sitä myöten raskas raketinheitinjärjestelmään (RSRAKH-järjestelmä) varuskunnasta riippuen joko A2- tai A3- viikolla, jolloin RAKHPTRI toteuttaa alokas-infot muissa perusyksiköissä. Tilaisuuden yhteydessä alokkaat voivat ilmoittaa kiinnostuksensa/ halukkuutensa palveluksensa suorittamisesta RAKHPTRI:ssa, osana monipuolista RSRAKH-järjestelmää.

Halukkuutensa/ kiinnostuksensa ilmoittaneet alokkaat kutsutaan A5-viikolla toteutettavaan haastateluun. Haastattelussa heille pyritään löytämään halukkuutta, kykyjä ja osaamistaustaa vastaava tehtävä RAKHPTRI:ssa.

Osaamista syvennetään koulutuksen edetessä

KH-jakson alkaessa valitut henkilöt (pl. huollonlinjoille AU-linjoille sekä kuljettajakoulutukseen valitut) muuttavat RAKHPTRI:n ja polku osaksi RSRAKH-järjestelmää pääsee alkamaan. Osa yksikön aliupseerilinjoiille valituista henkilöistä osallistuu välittömästi yksikköön saavuttuaan Johtamisjärjestelmäajoneuvokurssil-

le, jossa tuleville varusmiesjohtajille luodaan perusteet ajaa yksikön laaja maastohenkilöautoarmadaa. Lisäksi panssarivaununlinjalle valituille luodaan perusteet aloittaa 298RSRAKH06-opinnot. Muut yksikköön muuttaneet suorittavat KH-jakson, opiskellen tykistöaselajin perustietoja- ja taitoja muiden Satakunnan tykistörykmentin perusyksiköiden varusmiesten tapaan. KH-jakson rytmien rikkoo kahdesti vuodessa toteutettava paikallispuolustusharjoitus (PAPU), johon RAKHPTRI osallistuu kaksivaiheisesti. Ensin koko yksikölle opetetaan ja harjoitetaan yksikön suojaväistöön liittyvät toimenpiteet. Tämän jälkeen RSRAKH VYKS jatkaa harjoitusta, muun yksikön jatkaessa KH-jakson koulutussisällön mukaisesti.

E-jaksolle siirryttäessä toteutetaan välittömästi RAKHPTRI:n taisteluammunnat, ryhmän puolustus- ja partion hyökkäysammuntojen merkeissä. Aliupseerikurssin koulutus pääsee vauhtiin ja miehistöön valitulle henkilöstölle aloitetaan koulutamaan yksilö- ja ryhmätason taitoja osana komento-, raskas raketinheitin- ja huoltojaoksen eri ryhmiä. Panssarivanulinjan opintojen päättyessä hyväksytyihin ajokokeisiin koko yksikkö osallistuu RAKHPTRI:n perustamisharjoitukseen, jossa syvennetään osaamista PAPU-harjoituksessa opituista aiheista. E-jakso huipentuu RAKHPTRI:n taisteluharjoitukseen, jossa harjoitellaan Raskas raketinheitinpatterin jaospari kokoonpanossa vaiheet joukon perustamisesta, tehtävän suunnittelusta, keskitysmarsin toteuttamisesta ryhmittymiseen toiminta-alueelle ja tukemistehtävän aloittamiseen. RAKHPTRI:n tunnusomainen piirre on, ettei yksikössä ole niin sanotusti kahta linjaa joukkotuotantoujoukon (JOTU) ja valmiusyksikön välillä vaan valmiusyksikköön sijoitetut henkilöt koulutetaan ja toimivat osana JOTU-joukkoa harjoituksissa.

J-jakson ehdoton kohokohta ovat Rovajärvellä toteutettavat kovapanosammunnat osana alueellista tai valtakunnallista tykistöharjoitusta. Viimeisten viikkojen aikana mm. tulitoiminta- ja tilannehenkilöstö sekä aliupseerikurssin komentopaikalinja osallistuvat ns. RAKHPTRI:n

johtamisharjoitukseen, joka on osa suurempaa alueellista tai valtakunnallista harjoitusta. Harjoituksessa muodostetaan koko RSRAKHPTRI:n komentopaikkojen muodostama kehusharjoitusympäristö, jossa harjoitellaan yksikön ja tulitoiminnan johtamista sekä tilannekuvan muodostamista osana yhtymän (armeijakunta/ sotilasalue) taistelua.

Vastuu vaihtuu mutta valmius ei vähene

Ennen saapumiserän kotiuttamista pitää vielä hoitaa RSRAKH VYKS:n valmiusvuoronvaihto, jossa kotiutuvan RSRAKH VYKS:n henkilöstä luovuttaa valmiusvuoron aliupseeripilaille ja nuoremman saapumiserän kuljettajille. Uudet kuljettajat ovat muuttaneet kuljettajakoulutuksensa loppu metreillä RAKHPTRI:iin. Valmiusvuoron vaihtoa edeltää RSRAKH VYKS perusharjoitus, jossa uudelle henkilöstölle koulutetaan perusteet toimia VYKS-kokoonpanossa. Tähän saakka aliupseeripilaat ovat harjoitelleet toimintaa osana RSRAKHPTRI:n komento- tai heitinjaoista, jotta heillä on aikanaan perusteet ottaa vastaan uusi saapumiserä seuraavalla KH-jaksolla. Kotiuduttuaan henkilöstö sijoitetaan raskas raketinheitinpatterin niin sanottuun tuotantotehtäväluetteloon. Kun luettelo on täynnä eli kokonainen raskas raketinheitinyksikkö on saatu koulutettua kolmesta- neljästä saapumiserästä, alkaa joukon kertausharjoittaminen. Vasta kertausharjoituksilla saavutetun osaamisen eli ammattitaidon syventämisen ja elämän kokemuksen myötä kasvanneen viisauden jälkeen raskas raketinheitinyksikkö on saavuttanut lopullisen taistelukelpoisuutensa. RAKHPTRI toimeenpanee vuodessa kolmesta viiteen kertausharjoitusta, mikä tarkoittaa varusmiehille loma- viikkoja. Mutta raskas työhän vaatii välillä palautumista.

Artikkelin kirjoittaja haluaa operaatioturvallisuuteen vedoten pysyä nimettömänä.

Maakuntakomppania – Reservin uran kehittäjä

Varusmiespalvelus - tehtäväs-
tä riippuen - kestää tänä päi-
vänä 165, 255 tai 347 päivää.
Tuo kyseinen aika on kuin “perus-
kurssi” pitkällä reserviläisen polulla,
joka kestää varusmiespalveluksesta
varareserviin. Vasta reservin erilaisissa
harjoituksissa pääset soveltamaan
kaikkea sitä, mitä varusmiespalvelu-
ksessa on koulutettu, ja vasta täl-
löin alkaa todellinen itsensä kehittäminen.
Kaikkien poikkeusolojen
tai sodanajan tehtävään eivät säännölliset
kertausharjoitukset kuulu, jolloin käskyt
kertausharjoituksiin jäävät tulematta.
Jos kuitenkin halua ja motivaatiota
maanpuolustukseen ja vapaaehtoistyöhön
löytyy, niin yhden reitin edellä
mainittuihin tehtäviin antaa hakeutuminen
maakuntakomppaniaan.

Satakunnan maakuntakomppania on osa paikallisjoukkoja ja kuuluu

Satakunnan paikallispataljoonaan. Kuten edeltä voisi päätellä, paikallistuntemus on suuressa roolissa ja toimintakenttänä on koko Satakunta. Tehtäviä maakuntakomppanialla on laidasta laitaan, mm. aluevalvonta, erilaiset suojaamistehtävät, taistelutehtävät ja viranomaisyhteistyö. Lisäksi on monia pienempiä tehtäväkenttiä, joissa yksittäisen taistelijan kyvyistä ja koulutuksista on suuri apu koko yksikölle, kuten esimerkiksi lääkintä- ja viestikoulutuksista. Näitä erilaisia taistelijan perustaitoja koulutetaan MPK:n sotilaallisia valmiuksia palvelevilla kursseilla, joille taistelijan on lähtökohtaisesti hakeuduttava itse. Johtajat pyrkivät olemaan tässä prosessissa myös mukana, jotta saadaan tehtävä ja koulutus kohtamaan ja samalla saataisiin useampia ”maakilaisia” mukaan kehittämään itseään.

Johtaminen keskiössä vapaaehtoisissa harjoituksissa

Puolustusvoimien vapaaehtoisissa harjoituksissa (PVVEH) koulutetaan enemmän partio- ja ryhmätaitoja - yksilöä tietenkään unohtamatta, mutta näissä harjoituksissa paine on selkeästi enemmän johtamisessa ja porukalla tekemisessä. Vapaaehtoisia harjoituksia maakuntakomppanialla on vuodessa lähes varmuudella - jollei mitään maailmanlaajuista pandemiaa tai vastaava tule - keväisin yksi valmistava ja syksyisin pääharjoitus, niin kutsuttu MYRSKY. Parin edellisen vuoden vapaaehtoisetharjoitukset ovat käsitelleet laajamittaisia suojaamistehtäviä erilaisissa ympäristöissä ja kohteissa. Tämän vuoden MYRSKY:n teemana oli puh-

Kuva: Puolustusvoimat/Teemu Torkkola

taasti taisteluammunnat eli laajuutta koulutuksessa löytyy.

Paljon mediassakin olleet Paikallispuolustusharjoitukset (PAPU) ovat KH-perusteisia harjoituksia eli käskettyjä kertausharjoituksia. Näissä harjoituksissa testataan ja harjoitetaan koko yksikön toimintaa, eli miten komppanian johto pystyy johdamaan ja suunnittelemaan, miten joukkueet ja sen taistelijat suoriutuvat omista tehtävistään ja miten koko yksikkö kykenee toimimaan viranomaisyhteistyössä eri tahojen kanssa. Viimeinen SATMAAKK:n PAPU oli Raumalla vuonna 2021, jolloin toimimme useassa eri kohteessa viikon ajan ja suoritimme käskettyjä tehtäviä. Näitä PAPU-harjoituksia maakuntakomppanialle tulee noin yksi kerta 2–3 vuoteen. Syksyllä 2022 SATMAAKK:lla oli kertausharjoitus, jonka suurimpana tavoitteena oli saada uudet hakijat puhaltamaan samaan hiileen vanhempien maakkilaisten kanssa. Tässä onnistuttiin todella hyvin - jos vain palautteeseen on uskominen.

Korona ja sen jälkeinen aika - tästä hetkestä puhumattakaan - ovat tuoneet esille monia epävarmuuksia ja huolia, mutta samalla kasvattanut maakuntakomppaniaan hakeutuvien määrää ja saanut meitä miettimään vieläkin kriittisemmin omia valmiuksiamme todetaksemme niiden olevan hyvällä tasolla, mutta ylpistyä ei saa, sillä aina löytyy parannettavaa. Näinä aikoina huumori, joukkuehenki, yhteenkuuluvaisuuden tunne ja maanpuolustustahto ovat tärkeämpiä asioita kuin moni sotilastaito. Ampumaan oppii ampumalla ja ryömimään ryömimällä, mutta joukkuehenkeä ja tahtoa ei pysty yhdelläkään kurssilla kouluttamaan. Onneksi nämä ovat aina olleet SATMAAKK:n vahvuus ja viimeisten vuosien aikana ne ovat vain vahvistuneet harjoitus harjoitukselta.

Perinteet mukana toiminnassa

Olemme vielä pyrkineet lisäämään yhteenkuuluvuuden tunnetta ja perinteiden vaalimista valitessamme meille oman perinnejoukkoyksikön Jääkärirykmentti 15 (JR15). JR15 oli Suomen maavoimien 15. divisioonan reserviläisyksikkö jatkosodassa. Reserviläisrykmentin osat perustet-

Satakunnan maakuntakomppanian karhunpää-hihamerkki kertoo sotilasperinteiden vaalimisesta.

Kuva: Peteri Iitti

tiin 18.–22. kesäkuuta 1941 Porissa, Harjavallassa ja Noormarkussa. Sodan aikana JR15:n miehiä yhdistäväksi tekijäksi muodostui metallinen merkki, jossa oli kuvattuna, kultaisin reunuksin Porin karhunpää. Satakunnan maakuntakomppania käyttää hihamerkkitunnukseensa samaa karhunpää-tunnusta ja vaalii näin perinnejoukkoyksikkönsä sotilasperinteitä. Samalla perustettiin Karhunpää - JR15 perinneyhdistys ry. vaalimaan JR15:n perinteitä ja antamaan SATMAAKK:lle erilaisia mahdollisuuksia kehittää toimintaansa. Yhdistys luo myös vanhoille johtävisä jättäneille maakkilaisille mahdollisuuden olla vielä välillisesti mukana yksikön toiminnassa.

Tie Satakunnan maakuntakomppaniaan polkaistaan normaalisti käyntiin joko meidän jo mukana olevan taistelijan kautta tai hakijan omasta viestistä aluetoimistoon. Kummassakin vaihtoehdossa normaalisti ensimmäisenä etappina on Lounais-Suomen aluetoimiston järjestämä rekrypäivä, jossa maakuntakomppaniaan hakeutuvat pääsevät kysymään lisää maakista ja samalla maakin johto ja PV haastattelee hakijan. Maakuntakomppanian rikkaus on monialainen osaaminen, sillä koulutusta löytyy sotilaspoliisista tykkimieheen ja lääkintämiehestä jääkäriin, mutta samalla se on myös pieni heikkous. Meiltä puuttuu yhteinen peruskoulutus ja tästä päästäänkin rekrypäivän jälkeiseen askeleeseen, Paikallispatallijoonan peruskurssiin, joka on MPK:n järjestämä paikallispatallijoonan pe-

rusteisiin kouluttava kurssi.

Vaikka maailmantilanne on mikä on, Satakunnan maakuntakomppanian tulevaisuus näyttää hyvältä. Aktiivisia, motivoituneita ja osaavia toimijoita on tullut huomattava määrä viimeisten vuosien aikana, ja mikä ilahduttavaa huomata, niin joukossa on myös paljon nuoria. Nuoret luovat jatkuvuutta yksikköön, kun meidän hieman vanhempien on aika siirtyä syrjään. Nuorien mukana yksikkö saa myös uusia ideoita ja toimintamalleja, sillä aina ei tarvitse tai kannata tehdä asioita niin kuin ennenkin on tehty. Uusien taistelijoitten määrän kasvaessa myös paine lisätä kertausharjoituksia kasvaa, sillä huutoon on vastattava, jotta aktiivisuus säilyy. Onneksi tämän haasteen selättämiseen yksilötasolla löytyy mahdollisuuksia MPK:n koulutuksista ja näin ollen itsensä kehittäminen on itsestä kiinni.

Loppuun on hyvä lainata erään korkearvoisen upseerin palautetta SATMAAKK:lle Rauma21-harjoituksessa "Satakunnan maakuntakomppaniassa on hyvä pohinä" ja tätä "pöhinää" pidämme yllä jatkossakin.

Rauhallista joulunaikaa ja eritoten parempaa uutta vuotta!

Satakunnan maakuntakomppanian päällikkö, kapteeni (res)
Samuli Rautu

Kutsunnoista varusmiespalveluksen alkutaipaleelle

Kutsuntilaisuudessa kuultuna moni nuori mies perustaa varusmiespalveluksen aloittamisajankohdan toiveensa ymmärrettävästi vielä meneillään olevan koulun loppuun suorittamisen ja uuden opiskelun aloittamisen väliin. Ajankohdan ratkaiseminen lienee kutsuntalautakunnan ja asevelvollisen välillä keskimäärin vielä se helpompi paikka, jos painoarvo hänellä on nimenomaan palveluksen aloittamisajankohdalla. Tiettyyn saapumiserään pääsee melko helposti, jos on valmis tinkimään palveluspaikkatoiveestaan. Sitten on eittämättä niitä, joilla aloittamisajankohta ja palveluspaikka taistelevat keskenään - kumman asettaa etusijalle, kun kutsuntalautakunta sitä kysyy ainutkertaisessa hetkessä ja odottaen asevelvollisen kantaa välittömästi. On myös heitä, joille palveluspaikka nousee tärkeimmäksi omia toiveitaan pohtiessaan. Silloin taustalla painaa kovastikin mieli-

kuvat, jotka ovat peräisin isiltä, veljiltä ja kavereilta. Heillä on kertoa varmastikin suoria kantoja siihen, miksi joku joukko-osasto tai varuskunta on parempi kuin toinen. Nuo kannat voivat olla kutsuntaikäiselle merkittäviä etsiessään vastausta itselleen ja perusteluja lautakunnalle siihen, miksi minun tulee suorittaa palvelukseni tietyssä varuskunnassa. Näistäkin asevelvollisen pohdintoista ennen kutsuntoja ja niiden aikana alkaa viimeistään se aika, jolloin muodostuu hänen asennoitumisensa palveluksen suorittamiseen, henkilökohtaisiin tavoitteisiin palveluksessa ja mielikuviin siitä, mitä palvelus on ja mitä se ei ole.

Vaikka kutsuntatilaisuuden päätteeksi jokaisella tuoreella asevelvollisella tulee olla kädessään päätös tulevasta palveluspaikasta ja ajankohdasta tai uuden kutsuntatilaisuuden ajankohdasta, annetaan palveluksesta esimakua sitä esittelevillä tietoisuuksilla. Unohtaa ei myöskään saa kunnan

tai kaupungin edustajan kannustusta varusmiespalvelusta tulevaisuudessa aloittavalle tai veteraanijärjestön tai jopa veteraanin tuomaa sanomaa. Näiden kautta saattaa kutsuntoihin osallistuvalla nuorella tulla niitä ajatuksia, jotka puntaroivat aiemmin kuultuja puheita - niiden todenperäisyyttä, väritteisyyttä tai ylipäätään varusmiespalveluksen arjen todellisuutta. Johtuen erilaisuudestamme yksilöinä yhdelle sanoma ennen palveluksen alkua voi olla merkityksellistä epätietoisuutta keventävänä tai asennoitumista edistävänä, kun taas toiselle voi palveluksen näyttäytyminen tyhjänä tauluna ennen varuskunnan portista sisään sujahtamista olla se kaikkein paras.

Huomaamatonta valmistautumista

Vastikään ikänsä puolesta aikuisuuden kynnyksellä oleva asevelvollinen

on pääsääntöisesti valmistautumisen tehnyt huomaamattaankin, mutta toivottavasti ei yksin tai ilman tukea ja turvaa sekä vastuuta ja velvollisuuksia. Lukio tai toiseen asteen koulutus on loppusuoralla, koulunkäynti on antanut eväitä elämään ja jopa loppuelämän ammatin, ansiotoissa on oltu, elämää on takana erilaisissa sosiaalisissa yhteisöissä pääsääntöisesti muiden ikäisten kanssa sekä moni on haastanut itseään yksin tai yhdessä joukkueen kanssa esimerkiksi urheiluharrastuksen parissa. Ehkä tärkeimpänä ja toivottavasti jokaisen kohdalla on ollut turvallinen koti, jossa on asetettu rajat, jotka yksilön vielä tässä vaiheessa ymmärtämättä kantavat elämässä monissa iloissa ja pettymyksissä. Pettymyksiä tulisi olla koettuna repullinen lapsuudesta ja nuoruudesta, koska varusmiespalveluksessakin niitä tulee jokaiselle väistämättä.

Se yksi asia valmistautumisen kannalta on tietenkin fyysisen toimintakyvyn ylläpitäminen ja hyvin monella kehittäminen. Useampi eri kanava kutsuntilaisuus mukaan lukien korostaa asevelvollista liikkumaan fyysisen kuntonsa eteen ennen pal-

veluksen alkua. Hikoilu ja hengästyminen keskimäärin, vaikka joka toinen päivä, riittävä uni ja terveellinen ruokavalio ovat toimintakyvyn kannalta varusmiespalveluksen alkuun mennessä monessa asiassa pärjäämiseen A ja Ö. Kun vielä arjessa on olemassa rutiinit sekä päivärhythmi, jossa nukkumaan mennään muulloin kuin aamuyöllä ja herätään aikaisemmin kuin keskellä päivää, niin lähtökohdat palvelukseen vaan paranevat. Rutiinien toteutumiseen auttaa kovasti vielä ennen palveluksen alkua varsinkin säännöllinen opiskelu tai työsäkäynti. Fyysisessä toimintakyvyn ylläpitämisessä tai tiettyyn tasoon pääsemisessä on se huono puoli, että se ei tapahdu sormia napsauttamalla. Mutta toisaalta ei se saavutettu taso yhtäkkiä mihinkään katoa - se kestää pientä poikkeamista. Säännöllisyys on tärkeää tässäkin.

Alokaskirjeellä alkuun

Porin prikaatin tuleville alokkaille on marraskuussa lähetetty alokaskirje. Se ohjaa ja opastaa sisällöllään asevelvollista edellä mainitun fyysisen toimintakyvyn edistämiseen

ennen palvelusta, tutustumaan palvelukseen saapumisen hetkiin muun muassa alokasinfon kautta, muistuttaa erikoisjoukkoihin hakeutumisesta sekä erityistehtäviin hakemisesta ja hakeutumaan seuraamaan Porin prikaatia sosiaalisessa mediassa. Ohjeet palveluspaikan ja -ajankohdan muutoksen hakemiseen sisältyvät myös alokaskirjeeseen. Kuitenkin tärkeimpänä Porin prikaatin varusmieskoulutuksessa työskentelevien kannalta alokaskirjeessä kehoitetaan vastaamaan ennakkokyselyyn. Siinä varusmies pääsee muiden tietojensa lisäksi ilmoittamaan oman halukkuutensa esimerkiksi tiettyihin koulutushaaroihin. Pääsääntöisesti varusmiehen ilmoittaman halukkuuden perusteella tuleva varusmies sijoitetaan palveluspaikassaan haluttua koulutusta antavaan perusyksikköön.

Tällä saralla tulevien varusmiesten ennakkokyselyjen vastaamisen prosentuaalinen osuus kaikista palveluksensa aloittavista on ollut Porin prikaatissa viime saapumiserissä noin 70 prosenttia. Vastanneiden osuudesta lähes kaikki ovat halunneet kertoa oman halukkuutensa.

Kuva: Puolustusvoimat Jyri-Petteri Haapala

Siispä loppujen lopuksi aika iso osa uusista varusmiehistä on itse vaikuttanut siihen, minkälaista koulutusta alokasjakson jälkeen antavasta perusyksiköstä itsensä ensimmäisenä palveluspäivänä löytää. Varusmieskoulutuksessa tavalla tai toisella mukana oleva henkilökunta ei siis juurikaan voi vaikuttaa ennen palveluksen alkua siihen, kuinka oikeassa perusyksikössä tai jopa varuskunnassa vastikään aloittanut alokas on siinä, minkä koulutushaaran osaajaksi hänellä on kyvykkyyttä ja ennen kaikkea suoriutumismotivaatiota. Moni alokas saapuu siis tilanteessa, jossa omaa näkemystä tai halukkuutta on olemassa tai ovat jopa valmiita vastaanottamaan tiedokseen, mihin hänellä on mahdollisuuksia. Vai onko asia näin vain paperilla ja ensimmäisestä palveluspäivästä lähtien epävarmuus valtaa mielen? Molemmiin päin asia varmasti on.

Tässä on merkittävä osuus alokasikauden aikaisella perusyksiköllä, josta hyvät kokemukset päivien jälkeen saattavat johtaa alokkaan mieltä siihen, että tietty koulutushaara juuri omassa yksikössä on tosiaan hyvä juttu - on se sitten kiinnostanut ennen palvelusta tai virinnyt pikkuhiljaa alokasikauden aikana. Pienistä perusyksikössä hyvin tehdyistä asioista muodostuu virta, joka johdattaa alokkaan jakson alusta loppuun. Tätä eittämättä yksikön johdosta alkaen toivotaan ja tehdään sen eteen

töitä, että kaikki pysyisivät ja jaksaisivat virran mukana. Erinomainen merkki siitä, että perusyksikössä on esimerkiksi alokasjaksolla joukon tai yksilön kannalta onnistuttu on se, että sieltä ei haluta pois toiseen yksikköön seuraaville koulutuskausille. Tämä toki karrikoidusti, koska monelle kiinnostavan aselajin tai koulutushaaran koulutuksen mukaan siirtyminen jopa toiseen varuskuntaa ei ole kynnykskysymys.

Tasapuolinen valintaprosessi

Edellä todettu on kuvausta tulevan varusmiehen pienistä vaiheista ennen sitä oleellista eli palvelusaikaa varuskunnissa, oppitunneilla ja harjoituksissa. Ajatusten herättäminen, varusmiespalvelusajan tietouden lisääminen, palvelukseen valmistautumiseen ohjaaminen ja kutsuntojen kautta tiettyyn perusyksikköön päättämiseen mahdollistaminen toivottavasti tuovat asevelvollisen palveluksen aloittamisen kynnystä matalammaksi. Mielikuvia ja odotuksia lunastetaan tai ollaan lunastamatta heti tuoreen varusmiehen ensimmäisissä kontakteissa palvelukseen astumispäivänä varuskunnassa. So-tilasnormeista, sotilaallisesta ympäristöstä ja toiminnasta tinkimiseen ei edelleenkään ole tarvetta kohta uusienkaan alokkaiden palveluksessa. Vaikka alkuun ei kannata opettaa

alokkaille kuin yksinkertaisia asioita riittävän kevyessä rytmissä, asioiden vaatimisessa ei ole syytä tinkiä. Vaatimaan, tarkkaan ja lukuisia toistoja sisältävään koulutukseen on perusteensa pelkästään jo turvallisen palvelusympäristön toteutumiseksi niin kouluttajille kuin varusmiehillekin.

Perusyksikössä luodaan kouluttajien ja varusmiesesimiesten toiminnalla luottamusta varusmiehelle siitä, että tämä on hyvä juttu. Vaaditaan yksiselitteisesti, tasapuolisesti, opetetaan selkeästi, annetaan mahdollisuus kysyä ja kertoa sekä ollaan avoimia molemmiin puolin, jotta luottamukselle on edellytykset. Ennen kaikkea varusmiehen jatkokoulutettavuuden kannalta alokasjakson jälkeiseen aikaan yksikön johdolla on ylivoimaisesti merkittävin rooli. Siinä korostuu avoimesti joukko-osaston koulutusmahdollisuuksien julkituominen myös oman perusyksikön ulkopuolelta, erityistehtäviin hakeutumisen mahdollistaminen, varusmiesajan valintaprosessin riittävän yksinkertainen selvittäminen sekä arvioitavien suoritusten ja valintapisteiden määräytymisestä tiedottaminen. Perusyksikön päällikön on hyvä hoitaa edellä olevien toteutuminen itse, jotta hänellä on viime kädessä valintaprosessin huipentuessa kaikki avaimet käsissään siihen, että koulutusvalintoihin pettyneimmät varusmiehet luottavat niiden oikeellisuuteen ja tarpeellisuuteen.

Eittämättä varusmiespalveluksen alkuvaiheen ja koko varusmiespalveluksen odotettavin hetki varusmiehille tai naisten vapaaehtoista palvelusta suorittaville on valintojen julkaisu. Vaikka alokasikauden mittaan pyritään mahdollisimman hyvin ottamaan huomioon varusmiehen oma halukkuus tehtävästä, omalle kohdalle osuneesta valinnasta pettyneitä löytyy aina. Silloin punnitaan jälleen henkilökunnan taidokkuus varmistaa varusmiehen palveluksen jatkuminen määrätystä tehtävässä sekä hänen itsensä kyky päästä yli pettymyksestään. Nuoren aikuisen ikään mennessä reppuun jääneet elämän eväät sekä kutsunnoista aina alokasjakson lopulle kestänyt ajanjakso kokonaisuutena olkoott tulevalle 1/23 saapumiseraalle mahdollisimman hyvä yhdistelmä palveluksen alkuvaiheen onnistumisille.

Vänrikki Stoolin muistoa vaalimassa

Muutin vuonna 2003 Mouhijärvelle ostettuani täältä vuonna 1894 perustetun ent. Mouhijärven Villakehruutehtaan. Huomasin kirkonmäellä muistomerkkin Polvianderin pappissuvusta ja **Gustav Polvianderista**, jota pidetään myös **Vänrikki Stoolin** esikuvana. Vanhoista tehtaan pöytäkirjoista huomasin myös, että tehdas oli ostanut vanhan pappilan hirret, joista sitten rakennettiin tehtaan konttorirakennus. Pappila oli Gustavin sedän **Daniel Polvianderin**. Rakennus on edelleen jäljellä ja siinä toimii lounaskahvila Signe. Sen omistaja **Sirpa Salminen** lupasi yhden huoneen sisustettavaksi Vänrikki Stoolin kamariksi.

Kahvila Signessä pidettiin pari vuotta sitten yleisötilaisuus, jossa **Raimo Vasara** luennoi aiheenaan Polvianderin pappissuku ja **Jon Polviander** aiheenaan Vänrikki Stoolin tarinoiden synty. **Runebergin** kirjoittamien tarinoiden ensimmäinen osa syntyi 1848 ja se sai valtaisan huomion. Ru-

nebergiltä pyydettiin heti toista osaa, mutta pää löi tyhjää. Runeberg ja Polviander viettivät vuodenvaihteen nykyisessä Parkanossa Hirvimäen komeassa päärakennuksessa. Kuuluisien vieraiden nimet ja päivänmäärä 28.12.1855 oli kaiverrettu pirtinoven pieleen. Kakkososa ilmestyi 1860. Onnistuneen yleisötilaisuuden päätteeksi perustettiin toimikunta, johon valittiin Jon Polviander, **Birgitta Polviander-Antila**, **Hannu Antila**, **Raimo Vasara**, **Jaakko Lehtinen**, **Katriina Pyly**, **Eero Pyly**, **Eeva-Liisa**

Raasakka ja allekirjoittanut Niilo Sääntti. Toimikunta vieraili kohteissa, joissa Gustav Polviander ja Runeberg olivat toimineet. Lisäksi tutustuttiin Polvianderin ja Runebergin yhteiseen historiaan, josta kirjoitettiin artikkeli: Vänrikki Stoolin jalanjäljillä. Teimme johtopäätöksen, että Vänrikki Stoolin tarinoiden kertomuksiin on suurelta osin vaikuttanut Gustav Polviander. Niinpä perustimme 3.8.2022 Vänrikki Stool-Seuran, joka vaalii Polvianderin pappissuvun ja Vänrikki Stoolin muistoa. Patentti ja rekisterihallitus hyväksyi seuran rekisteriin 28.8.2022. Keväällä 2023 pidämme ensimmäisen vuosikokouksen ja aloitamme Vänrikki Stoolin kamarin sisustamisen.

Teksti ja kuvat: Niilo Sääntti

NIIVU järjesti SOTUL:n kamppailupäivät Kankaanpäässä

Teksti: Kilpailun johtaja ja NIIVU:n puheenjohtaja, kapteeni Juha Vartiamäki

Sotilasurheiluliiton kamppailulajien mestaruudet kilpailtiin ja ratkottiin kolmen vuoden tauon jälkeen. Niinisalon Varuskunnan Urheilijat (NIIVU) järjestivät kilpailut marras- joulukuun vaihteessa yhteistyössä Porin prikaatin kanssa. Koronarajoitusten vuoksi kilpailuja ei ollut järjestetty lainkaan vuosina 2020—2021. Nyt vuoden 2022 kamppailut kisailtiin upeissa olosuhteissa, sillä kisat järjestettiin Kankaanpään juuri uusitussa ja remontoitussa liikuntakeskuksessa. Kilpailujoukkueet ja kilpailijat kehuivat järjestelyjä sekä kilpailupaikkoja. Hyvä Kankaanpää!

Kaikki suorituspaikat sijaitsivat yhdessä ja samassa paikassa. Kilpailutamatien ja -paikkojen lisäksi liikuntakeskuksessa oli sen omat paini-, judotilat sekä nyrkkeilykehä kilpailijoiden lämmittely- ja harjoittelu-

tilana. Yleisöäkin oli ilahduttavasti paikan päällä. Kamppailupäivillä kamppailtiin kaikkiaan kuudessa eri lajissa. Näitä lajeja olivat paini, jossa painitaan sekä vapaa-, että kreikkalais-roomalaisessa painissa, sotilaspaini sekä lukkopaini. Lisäksi lajeja olivat judo, nyrkkeily ja vapaaottelu. Esittelylajina oli Miljudo.

Kilpailijoita oli kaikkiaan noin sata, viidestätoista eri joukosta ja paikasta. Varusmiehiä oli tästä joukosta suurin osa, mutta oli henkilökuntaakin mukavasti paikalla kamppailemasa. Kamppailulajit sopivat sotilaille erinomaisesti. Kamppailu-urheilu on ollut pitkään osa Puolustusvoimien ja varusmiesten koulutusta. Kamppailu-urheilussa kamppaillaan ja kilpaillaan toisia vastaan kestävyudessa, nopeudessa ja voimassa. Näistä edellä mainituista muodostuu fyysinen kunto. Myös lihashallinta ja liikku-

vuus sisältyvät fyysisen kunnan käsitteeseen. Kamppailupäivillä kilpailaan ja mitellään lyönti- ja potkutekniikoissa, pystypainitekniikoissa sekä mattopainitekniikoissa. Sotilaan kamppailukoulutus ja -harjoittelu luo perustaa myös itsepuolustukselle, voimankäytölle ja lähitaistelulle. Fyysisen toimintakykynsä ansiosta sotilas pystyy suoriutumaan taistelutilanteen ja tehtävän asettamista fyysisistä vaatimuksista uupumatta ja suorittamaan tehtävänsä menestyksekkäästi loppuun. Myös motivaatiota ja tahtoa tarvitaan. Hyvä urheilija on aina myös hyvä sotilas. Hyväkuntoinen sotilas jaksaa myös kannustaa muita ryhmänsä jäseniä.

Sotilaspaini on lajina mielestäni ns. matalan kynnyksen laji, johon on helpohko osallistua. Sotilaspaini on tarkoitettu harrastajille ei kilpailijoille. Siinä kerätään pisteitä nostamalla vastustaja ilmaan tai työntämällä vastustaja määrätyltä painialueelta pois. Sotilaspaini sopii myös varusmieskoulutuksen taukoliikunnaksi tai -kisailuksi erittäin hyvin.

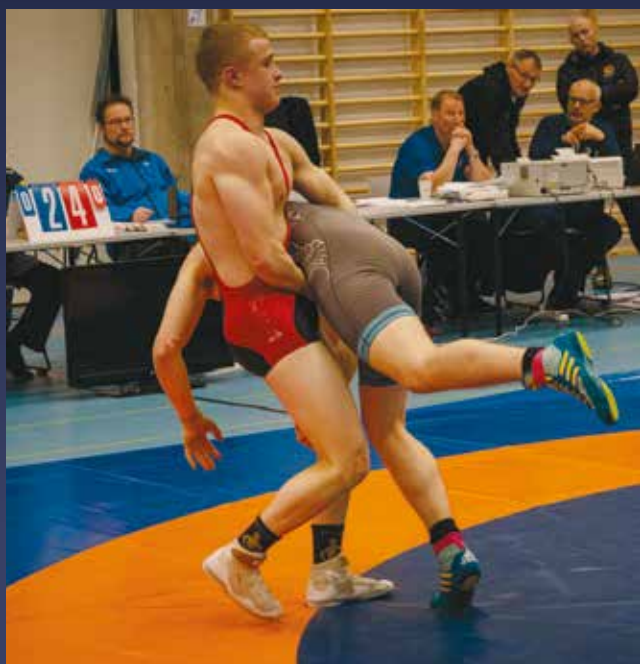
Kiitos Sotilasurheiluliitolle luottamuksesta, että NIIVU sai kilpailut järjestääkseen. Kiitos myös Porin prikaatille ja Kankaanpään kaupungille tuesta, jota saimme ennen kilpailua ja kilpailun aikana. Yhdessä onnistuimme erinomaisesti. Haluan lausua kiitokset järjestelytehtävissä olleille toimitsijoille ja tuomareille sekä henkilöille. Siviilistä saapuneet oman lajinsa ammattituomarit tuomitsivat kahden päivän ajan useita eri otteluita ja kamppailuja erinomaisesti vuosien kokemuksellaan. Niinisalon kantahenkilökuntaan ja EVP-henkilöstöön kuuluvat toimitsijat sekä lajivastaavat onnistuivat työssään erinomaisesti. Aktiivista ja innokasta joukkoa. Varusmiestoimitsijat täyttivät tehtävänsä.

Ensi vuoden kamppailupäivät ovat Sodankylässä, saapas nähdä koska taas Kankaanpäässä, sen verran kehuja saatiin?

Kamppailupäivillä
kamppailtiin kuudessa
eri lajissa noin sadan
kisailijan voimin.

Kuvat: Puolustusvoimat/
Teemu Torkkola ja
Jyri-Petteri Haapala.

Varusmiestoimikunta taas täydessä toiminnassa

Heti toimikauteni alussa, melko lyhyen perehdytyksen jälkeen, varusmiestoimikunta muutti vanhoista toimitiloistaan kuntotalolta sotilaskodin yläkertaan. Muutosta toipumisen jälkeen alkoi selvitystyö siitä miten varusmiestoimikunta oli toiminut ennen koronarajoituksia. Ensimmäisten viikkojen aikana tuli opeteltua, mitä kaikkea varusmiestoimikunta tekee viikoittain. Kaikki rutiinit piti painaa mieleen liikuntakerhoista lomakyyteihin. Kun kaikki perusasiat olivat hallussa, alkoi tulevan suunnittelu. Toimikauden alkupuolella organisoitiin jo pitkään jäissä ollut järjestysvalvojakurssi, joka osoittautui suureksi menestykseksi. Kurssi voitiin viimeinkin järjestää yhdessä tilassa, kuten pystyttiin ennen koronaa. Peruskurssin osallistujamäärä oli yli seitsemänkymmentä varusmiestä ja lisäkurseillakin osallistujamäärät olivat kaikissa yli kahdenkymmenen. Ainoa kompastuskivi oli

kouluttajien äkillinen sairastuminen lisäkurssien aikana, mutta kurssit kuitenkin onnistuivat erinomaisesti pienistä vaikeuksista huolimatta. Varusmiestoimikunta pyrki palauttamaan myös VLK-toiminnan (Varusmiesten Liikuntakerho) takaisin entiselle tasolle. Huomasimme kuitenkin jo alkumetreillä, ettei ennen koronaa toteutettujen liikuntakerhojen suosio ollut kovin korkea. Järjestetyn toiminnan sijaan panostimme varusmiesten itsenäisen urheilun kannustamiseen vapaa-ajalla. Liikkuri-sovellusta mainostamalla varusmiehet saatiin uimaan, lenkkeilemään ja kuntosalille omatoimisesti kuntoisuusloman toivossa. Toimikaudellani järjestimme erilaisia tapahtumia ja turnauksia. Joukkuepeliturnaukset olivat suuri menestys varusmiesten kesken, etenkin koripalloturnaus herätti suurta intoa ja joukkuehenkeä osallistuneissa varusmiehissä. Järjestimme myös rekrytointi-illan, jolloin yritykset

eri aloilta saapuivat paikalle ja tarjosivat varusmiehille työllistymistä palveluksen jälkeen. Ensimmäistä kertaa pitkään aikaan, järjestimme viihdeillan kotiutuville varusmiehille. Viihdeiltaan sisältyi muun muassa bingoa ja pieniä kilpailuja. Hakiessani tehtävään, en vielä tiennyt, kuinka paljon vastuuta tämä vuoden jälkipuolisko oikeasti kantoi mukanaan. Koen suoriutuneeni tehtävässäni hyvin, enkä missään tapauksessa kadu päätöstäni hakea. Olen toimikauteni aikana kokenut ja oppinut paljon uutta, jota tulen varmasti käyttämään palveluksen jälkeenkin. Toivon ja uskon, että tulevaisuudessa varusmiestoimikunta jatkaa toiminnan laajentamista.

Kirjoittanut:
kersantti Miika Heinonen
Varusmiestoimikunnan
puheenjohtaja

Liikuntakerhoja, lihaskuntoa ja lajien kirjoa

Porin prikaatissa liikutaan monilla tavoin

Varusmiesten liikkumistavat ovat muuttuneet huomattavasti pandemia-ajan myötä. Ennen pandemiaa avainasemassa olivat erinäiset liikuntakerhot ja tapahtumat, joita järjestettiin viikoittain. Kerhot, kuten pesäpallo-, kuntosali- ja jalkapallokerho, täyttivät niin varusmiestöimikunnan kuin muiden varusmiesten kalentereita. Koronarajoitukset mursivat unelmat suurten turnausten tai kerhotoiminnan pitämisestä. Varusmiesten omatoiminen liikunta täytti kerhojen ja tapahtumien luoman tyhjiön. Rajoitusten päätyttyä varusmiestöimikunta on pyrkinyt lisäämään ohjatun liikunnan määrää unohtamatta kuitenkaan omatoimisen liikunnan tärkeyttä.

Niinisalon ja Säkylän varuskunta-alueilla varusmiehet liikkuvat aktiivisesti. Erityisesti kuntosali ja lenkkipolut ovat ympäri vuoden ahkerassa käytössä. Lisäksi varusmiehet muun muassa harrastavat omatoimisesti kamppailulajeja, frisbeegolfaa, uivat sekä pelaavat pallopelejä. Varuskunta-alueilla olevat monipuoliset liikuntatilat tarjoavat otolliset olosuhteet liikunnan harrastamiselle niin talvi- kuin kesäolosuhteissa. Varusmiestöimikunta on tukenut liikuntaa lähiaikoina esimerkiksi lihashuoltovasaroiden hankkimisella. Myös perinteisiä liikuntatapahtumia ja -kerhoja on jälleen järjestetty syyskaudella pitkän tauon jälkeen. Liikuntatapahtumista niin salibandy-, jalkapallo- kuin koripalloturnauskin sekä sotilaspenkkikilpailu ovat piristäneet varusmiesten arkea. Yksiköiden välinen kilpailuhenki on varmistanut, että kiinnostus turnauksia kohden on ollut merkittävää. Jalkapallo on varusmiesten keskuudessa suosituin pallopelejä, joten se on valikoitunut usein liikuntakerhon lajiksi. Kerhon tavoitteena on koota yhteen innokkaita varusmiehiä pelaamaan jalkapalloa vapaamuotoisesti kerran viikossa. Liikuntakerhoja on tarkoi-

tus järjestää yhä aktiivisemmin uuden saapumiserän saapuessa tammi-kuussa. Talvella hyvin toimivia lajeja ovat esimerkiksi salibandy ja koripallo. Suunnitteilla tulevalle saapumisrälle onkin salibandyturnaus.

Viimeisen muutaman kuukauden aikana varusmiesten aktivoitumisen huomaa Liikkurin käytön lisääntymisenä. Liikkuri on varusmiehille suunnattu sovellus, joka motivoi varusmiehiä liikkumaan vapaa-ajalla. Kun varusmies on kirjautunut sovellukseen, sovellus antaa valittavaksi useita mahdollisia liikuntamuotoja, joista suosituimpia ovat lenkkeily ja kuntosalitreeni. Valittuaan aktiiviteetin varusmies lukee kuntotalolla QR-koodin. Suoritus päätetään samalla tavalla vähintään tunnin mittaisen liikuntasuorituksen päätyttyä, jonka jälkeen varusmiehelle myönnetään yksi Liikkuri-piste. Yhteensä 15 Liikkuri-pistettä keränneelle varusmiehelle esitetään kuntoisuuslomaa. Sotilasurheiluliiton kehittämä sovellus on ollut merkittävä apu varusmiesten aktivoimisessa.

Varusmiesten suosimat liikuntamuodot tulevat varmasti yhä muuttamaan myös jatkossa, kun varusmiehille kehitetään uusia tapoja liikkua. Tärkeintä kuitenkin on, että varusmiehet jatkavat monipuolista liikkumista palvelusajan ulkopuolella. Tällä hetkellä kyseinen tavoite toteutuu mainiosti. Varusmiesten yleinen aktiivisuus ja Liikkuri-sovelluksen käyttö on ollut äärimmäisen mallikasta. Tulevaisuudessa näiden rinnalle nousee esimerkiksi ohjatut palloilu- ja kamppailukerhot. Yleinen tilanne liikkumisen suhteen on kuitenkin hyvä. Varusmies on edelleen luotu liikkumaan.

Kirjoittanut: Jääkäri Frans Aarnio
VLK-koordinaattori / Korpraali Noponen Kaarlo, VMTK sihteeri

Sana vuoden vaihteeksi

Teksti: Sotilaspastori Albert Halonen

Kuva: Puolustusvoimat/Jyri-Petteri Haapala

Lapsi on innoissaan jäljistä, joita jää lumeen. Sopivasti askeltamalla ja kengän asentoa muuttamalla jälki muistuttaa traktorin pyörän jälkeä. Kinokseen voi piirtää tai painaa kasvokuvansa. Selällään maaten syntyy lumienkeleitä. Koskematon alkutalven lumi-peite on nopeasti täynnä jälkiä. Ne ovat eri syvyisiä ja syntyneet eri tavoin: osa tahattomasti ja osa tarkoituksella.

Ihmisinä me jätämme jälkiä toisiimme ja ympäristöömme. Olemme jättämässä vuoden 2022 taaksemme ja astumassa uuteen vuoteen. Vuoden päätös kutsuu meitä katsomaan taaksepäin mennyttä vuotta ja jälkiä, joita olemme jättäneet. Millainen jälki minusta jäi kuluneena vuonna toisiin ihmisiin? Miten kohtasin, miten katsoin ja miten autoin eteenpäin? Uusi vuosi on edessämme vielä koskemattomana kuin puhdas hanki ja toiveemme on, että emme toista virheitämme ja harha-askeleitamme vaan opimme niistä.

Varusmiespalveluksen suorittaminen jättää jäljen suureen joukkoon suomalaisia. Teemme työtä suomalaisten nuorten parissa ja suoma-

laisten turvallisuuden eteen. Jälki on ollut suurelta osin todella hyvä. Palaute on rehellistä ja rohkaisevaa. Toisenlaisiakin jälkiä on jäänyt ja otamme niistä vastuun.

Myös kuluva vuosi jättää jälkiä meihin. Vuosi 2022 jätti syvän jäljen. Vuoden alussa odotimme toiveikkaina. Kuljimme suunnitelmisamme kohti kevättä, jolloin pitkä pandemian sävyttämä eristäytyneisyyden ajanjakso jäisi taakse. Sitten tulikin sodan takatalvi, joka vyörytti paksuja pelon ja epävarmuuden kinoksia eurooppalaisten kynnyksille.

Vuoden mittaan ajatukset ja tunnelmat ovat vaihdelleet. Syvä myötätunto Ukrainan kärsivää ja taistelevaa kansaa kohtaan koskettaa laajasti. Me katsomme nyt monia asioita työssämme ja arjessamme uusien silmin. Työllemme Puolustusvoimissa ja Porin prikaatissa on avautunut sellaisia merkityksellisyys tasoja, jotka olivat jo osittain himmentyneet. Työllä totisesti on tarkoitus!

Uusi vuosi on edessämme vielä koskemattomana kuin puhdas hanki. Astumme siihen luottaen parempaan. Toivon, että jätämme siihen hyvän jäljen!

*Oi saavu, joulu, pienokaisen lailla
mahtimiesten neuvospöydän luo,
katso silmilläsi autuilla,
kimmel aamuruskon mailta tuo,
katso kunnes korskat kumartavat
päänsä
kuullen tunnon ääntä, syyttäjäänsä.*

*Ja sinne, missä pientä sortaa suuri,
väkivalta oikeutta on,
missä kolkon vankiholvin muuri
kätkee marttyrien kohtalon!
Sinne saata viesti seimen-ristin tieltä;
siellä voitto, missä uhrimieltä!*

*Oi rauhan juhla, enkelsiivet nosta
ylle tuskan valtaan lyödyn maan,
päästä mielet vallan hurmiosta,
köyhät heikot auta kunniaan.
Saavu rohkeutta tuoden paimenille,
kalleintansa yössä kaitseville!*

Runo: Väinö Havas,
kirkkoherra ja kansanedustaja.
Kaatui 21. elokuuta 1941 Suojärven
Suvilahdella toimiessaan JR 50:n
6. komppanian päällikkönä.

Vapaaehtoinen maanpuolustus konkretisoituu sotilaskodissa

Teksti ja kuvat: Elina Halminen

Kansalaisten kiinnostus vapaaehtoista maanpuolustusta kohtaan on kasvanut. Yksi tapa osallistua on liittyä sotilaskotiyhdistyksen jäseneksi ja löytää omannäköinen tapa tehdä sotilaskotityötä.

sotilaskotijärjestö on maamme vanhin, vuodesta 1918 yhtäjaksoisesti toiminut, vapaaehtoisuuteen perustuva maanpuolustusjärjestö. Toiminta on vapaaehtoistyötä varusmiesten hyväksi.

Suomessa toimii tällä hetkellä 36 sotilaskotiyhdistystä, joissa on yhteensä noin 4 800 jäsentä ja 170 palkattua työntekijää. Meillä Säkylässä jäseniä on kaikkiaan reilut 250, joista aktiivisesti toimivia noin kaksi kolmasosaa.

Osa sotilaskotiyhdistyksistä toimii varuskunnissa, kuten meidän yhdistyksemme. Ylläpidämme sotilaskotia ja tuotamme palveluja Puolustusvoimien esittämien tarpeiden mukaan. Moni yhdistys toimii myös ilman omaa sotilaskotia ja varusmiehiä. Näiden jäsenet tekevät työvuoroja naapuriyhdistyksissä, keräävät varoja varusmiesten hyväksi ja toimivat mm. leirisotilaskodeissa ja maanpuolustustapahtumissa.

Sekä ”pojalliset” että ”pojattomat” sotilaskotiyhdistykset tekevät siis työtä saman päämäärän eteen. Tuemme asevelvollisten vapaa-ajan viihtyvyyttä ja maanpuolustussenttien lujittumista. Jo 1940-luvulla sotilaskotijärjestöstä kirjoitettu luonnehdinta pitää edelleen soveltaen paikkansa: ”Armeija on tuhansien kotien suoja – sotilaskodit armeijassa olevien tuhansien poikien suoja.”

Valtakunnallisesti sotilaskotijärjestö tukee varusmiehiä eri tavoin vuosittain noin 800 000 euron lahjoituksin. Jäsenet tekevät vuosittain lähes 180 000 tuntia vapaaehtoistyötä sotilaskodeissa, myyntiautoissa ja yhdistysten hallinnossa. Pelkästään Säkylän Sotilaskotiyhdistyksessä tehdään joka vuosi noin 5 000 vapaaehtoistyötuntia.

Joustava ja monipuolinen harrastus

Sotilaskotiyhdistykseen liittyvän henkilön tulee olla vähintään 16-vuotias Suomen kansalainen.

Tänä syksynä Säkylän Sotilaskotiyhdistys on perustanut perinteisten tarjoilu- ja kirjastojoaston, liikkuvan sotilaskodin sekä ”ikivihreitten” lisäksi nuorisajoaston, johon voi liittyä jo 10-vuotiaana ”pikkusisareksi” tai ”pikkuveljeksi”. 10–16 -vuotiaat ovat tervetulleita osallistumaan työvuoroille tutun aikuisen kanssa. Lisäksi heille järjestetään aika ajoin omia kokoontumisia. Näin kipinä vapaaehtoiseen maanpuolustukseen voi syttyä jo varhaisessa vaiheessa.

Sotilaskotitoiminta on harrastuksena erittäin joustava. Sitä voi harrastaa elämäntilanteen mukaan sen verran ja sillä tavoin kuin itse ehtii ja haluaa.

Toiminnassa on mahdollista osallistua monipuolisesti erilaisiin tehtäviin esimerkiksi sotilaskodin keittiössä, kassalla, juhlien ja tapahtumien järjestelyissä, sotilaskotiautossa, kirjastossa tai vaikkapa erilaisissa koulutuksissa ja yhdistyksen someviestinnässä.

Tyytyväinen varusmies

Kaiken takana ja toiminnan alku- ja loppupisteenä on tyytyväinen varusmiespalvelustaan suorittava, joka palveluksensa lomassa saa rentoutua sekä fyysisesti että henkisesti sotilaskodin palveluista nauttien. Säkylässä – kuten muuallakin – sotilaskoti on myös paikka, jossa voi oleskella ostamattakin.

Pyrimme siihen, että sotilaskoti on varusmiehen vihreä keidas, joka tuo kaivattuja lepoetkiä ja virkistystä palvelusaikaan. Sotilaskotijärjestön iskulause ”Hymyllä ja sydämellä” kuvastaa asennetta, jolla työtä tehdään varusmiehen parhaaksi.

SOTILASKOTI

Everstiluutnantti Seppo Vainio
reserviin jäännin aikoihin.
Kuva: Niina Nikulainen

Kuka olet ja miten liityt porilaisuuteen?

Teksti: Seppo Vainio

Olen everstiluutnantti (evp) Seppo Vainio. Olen henkeen ja vereen porilainen. Pidän Porin prikaatia ”kasvattiseurani”, siitä se porilaishenki kumpuaa. Aloitin virkaurani 3. jääkärikomppaniassa joukkueenjohtajana 1990. Olen palvellut porilaisena kolmessa vaiheessa. 90-luku sujui kouluttajatehtävissä ja kranaatinheitinkomppanian päällikkönä. Jatko-opintojen jälkeen palasin Vaasan sotilasläänin kautta prikaatin esikuntaan operatiivisen osaston päälliköksi ja viimeinen rupeama oli kymmenisen vuotta sitten, kun palvelin Länsi-Suomen Viestipataljoonan komentajana. Pääsin palvelemaan Porin prikaatissa viitisentoista vuotta. Isäni oli myös porilainen ja aktiivinen kiltalainen. Uuden kirjani myötä opin tietämään, että porilaisia oli suvussa muitakin. Siitä se ”vereen porilainen”.

Jäin 1.1.2021 reserviin Maanpuolustuskorkeakoulun Sotataidon laitoksen pääopettajan tehtävästä. Muutimme vaimoni kotiseudulle Sastamalan Keikyään, missä katselen hakeasti porilaisten moottorimarsseja Säkylässä ja Niinisalon välillä.

Mistä into uuteen kirjaan?

Viisikymppisenä monet ryhtyvät harrastamaan moottoripyöräilyä tai sukututkimusta. Vaikka harrikalla kruisailu oli mukavaa ja vei moniin paikkoihin, ei se tuonut kummoista sisältöä elämään. Siispä hurahdin sukututkimukseen. Se penkominen veikin jo paljon mielenkiintoisempiin paikkoihin ja toi sekä sisältöä että merkitystä elämään.

Lähdin sukututkimuksessa ensin äitini jäljille. Sieltä menneisyyden himmentämistä hahmoista löytyi eräs **Herman**. Hänen elämänsä oli niin mielenkiintoinen, että päätin kirjoittaa siitä kirjan (Herman: keisarin tarkk’ampuja ja vartija, ISBN 978-952-7244-93-7) Herman palveli nuorena miehenä Suomen Kaartissa. Pääsin Hermannin mukana Moskovaan keisari **Nikolai II:n** kruunajaisiin 1896 ja sittemmin Keski-Pohjanmaalle sisällissodan pyörteisiin.

Seuraavaksi lähdin isäni jäljille. Seurasin isälinjaa kohti menneisyyttä. Pysähdyin Kyröön Tarvasjoen varrelle. Siellä Karinaisten Tilkasen köyhälä maatilalla eleli 1600-luvun alussa muuan **Hans Tilkanen**, josta tuli

hakkapeliitta. Hän oli myös sellainen hahmo, josta teki mieli tietää lisää ja samalla ryhdyin kirjoittamaan. Jalmari-kirja ei ole jatkoa Hermannille, vaan oma tarinansa.

Sain uuden kirjan (Ajan jättämä Jalmari – elämää ja sotaa rintamailla, ISBN 978-952-94-6959-8) ulos painosta marraskuun alussa.

Mitä tyylilajia kirjasi edustaa?

Ei ole puhdasta tietokirjallisuutta. Valitsin tyylilajiksi asiaproosan. Loin todellisten tapahtumien ympärille tarinaa. Kuljetin tarinassa yhtä **Hammarin** sukuhaaraa kolmikymmenvuotisesta sodasta aina Kekkonen päiviin. Sukuselvittely synnytti mikrohistoriaa, jossa Hammarien tarinat nivoutuivat menneisyyden kansallisiin kohtalonhetkiin. Pienet tarinat toivat historian suureen tarinaan tartuntapintaa.

Tarina liittyy monessa kohdassa porilaisiin. Lähes neljänsataan vuoteen mahtuu useita sotia ja taisteluita, joissa porilaisia tarvittiin. Esille tulevat muun muassa **Hornin** rykmentin perustaminen, kolmikymmenvuotisen sodan tapahtumat, I Pohjan sota, Suuri Pohjan sota, Skoonen sota, Kustaan sota, Suomen sota, talvisota ja jatkosota. Taistelupaikoista mainitaan esimerkiksi Breitenfeld, Lund, Narva, Pultava, Porrassalmi, Lapua, Juuttaa, mutta myös Muolaa, Summa, Hanko ja Syväri. Tarinan sotaisia meininki johtuu siitä, kun historiassa kruunupäiden velvollisuus oli alati laajentaa valtakuntaansa. Sodot olivat normaaliaikaa. Rauha oli poikkeusaikaa, jolloin kerättiin voimia seuraavaan sotaan. Nythän nähdään, kuinka yksi yksinvaltiainen kuvittelee maailman elävän yhä tuota mennyttä aikaa.

Tarinan fokus on kuitenkin kotirintamalla. Ollaan maalaisyhteisön pulssilla, kun se yrittää selvitä väenotoista, veronkannosta, miehityksestä, katoavuuksista, kulkutaudeista ja kaikista mahdollisista vaikeuksista.

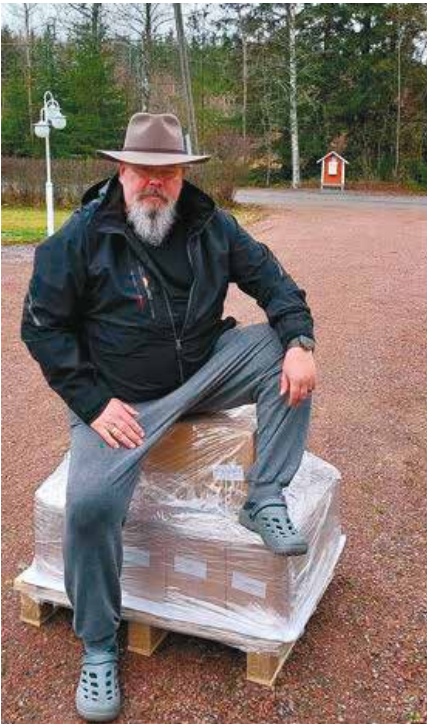
Lähdemateriaalia löytyi paljon

Suomessa on lukuisia hienoja tietokirjoja noista ajoista. **Kustaa H. J. Vilkuna** on loistava lähde isonvihan ajalle, **Jussi T. Lappalainen** Ruotsi-Suomen sodille ja ruotsalainen Peter Englund kolmikymmenvuotiselle sodalle. Sutelan ja Mikkolan Kunnia, velvollisuus, tahto kului myös kynsissäni. Digitaalinen aineisto helpotti mikrohistorian selvittämistä. Olen ”skrollannut” rippikirjoja, vanhoja sanomalehtiä ja sukutauluja. Vanhoja torpparikontrahteja, syytinkisopimuksia ja perunkirjoja on onneksi säilynyt ihmeteltäväksi. Paikallishistoriikkeista ja Tilkasten-Värrin sukuseuralta olen saanut myös lisätietoa.

Onko nyt jo mielessä uusi kirja?

On mielessä useampikin kirja. Ajattelin kirjoittaa seuraavaksi pelkkää proosaa. Kynnys siihen on kuitenkin korkea. Epäilen vielä kykyjäni siihen tyylilajiin.

Jalmaria saa minulta tilaamalla sähköpostitse (sekamtvain@gmail.com). Postitan niitä kotoa käsin. Hermaniakin löytyy vielä.

Kirjoittaja juuri painosta tulleen kirjapinon päällä.
Kuva: Tanja Vainio

ASIAKASOMISTAJANA NAUTITELÄMÄSTÄ EDULLISEMMIN

105

LIITY NYT!

Uutena asiakasomistajana saat:

Jopa satojen eurojen tutustumisedut

Juhlavuoden etuna 30 € lahjakortin

satakunnanosuuskauppa.fi/liity

SATAKUNTA

Kunpa kaikki olisi mutkatonta kuin OP-mobiilissa.

OP Lounaismaa

Tuomo Erjala Oy

Lantmännen Agro

Liity Killan jäseneksi

Se käy helposti osoitteessa:
www.porinprikaatinkilta.fi/JÄSENYYS/jasenhakemus
Porin prikatin kiltä ry.

Arvoisat kiltasisaret ja -veljet.

Maassa rauha ja ihmisillä hyvä tahto. Tämä toteamus on meille kaikille tuttu osa jouluevankeiliumia, jota näinä päivinä luetaan ja kuunnellaan turuilla ja toreilla. Vaan toteutuuko tämä arkielämässä? Meillä Suomessa on periaatteessa rauha, mutta runsaan tuhannen kilometrin päässä Ukrainassa rauhasta ei ole tietoaakaan. Siellä päivittäin kuolee ihmisiä ja infrastruktuuria tuhoutuu Venäjän hyökkäyksen ja siviilikohdteisiin kohdistuvien iskujen vuoksi. Suuri osa ukrainalaisista on päivittäin ilman sähköä, lämpöä ja vettä ja merkittäviä alueita itsenäisestä Ukrainasta on toisen valtion, Venäjän valloittamana. Kaikki tämä vaikuttaa välillisesti koko Eurooppaan ja meihin suomalaisiin. Meillä ei tuki ihmisiä kuole pommitusten ja sodan vuoksi, mutta seurannaisvaikutukset tuntuvat meillä muun muassa sähkön, polttoaineen ja ruoan hinnan sekä muiden kustannusten merkittävänä nousuna ja monina muina asioina. Nämä vaikuttavat meidän arkiseen elämäämme eri tavoin, mut-

ta eivät toki ole mitään verrattuna ukrainalaisten kärsimykseen. Siksi meidän on kestettävä ja tuettava toisiamme, jotta selviämme näistä vaikeista ajoista ja maassa säilyy rauha.

Miten sitten tuo toinen osa; ihmisillä hyvä tahto? Kun seuraa keskusteluja sosiaalisessa mediassa tai perinteisessä mediassa, niin tuntuu tuo hyvä tahto olevan myös hukassa nykysuomalaisilta. Se talvisodan henki ja yhteen hiileen puhaltaminen sekä toisten auttaminen, jotka pelastivat maamme itsenäisyyden sotiemme aikana, vaikuttaa olevan vaipunut unhon yöhön. On sitten kysymys poliitikoista, virkamiehistä, tavallisista kansalaisista tai nuorista, niin trendinä tuntuu olevan vastuunpakoilu, virheiden etsiminen ja toisten syytely. Niin ja vikahan on yhteiskunnassa tai järjestelmässä, ei koskaan itsessä. Pitäisikö meidän kaikkien kuitenkin itsekkyuden, vastuunpakoilun ja syytelyn sijaan pyrkiä yhdessä löytämään ratkaisuja kohtaamiimme ongelmiin? Siirryttäisiin siis ongelmakeskeisestä ajattelusta ja toiminnas-

ta ratkaisukeskeiseen tapaan toimia. Presidentti John F. Kennedy käytti virkaanastujaispuheessaan vuonna 1961 koulunsa rehtorilta kuulemaansa lausahdusta: ”Älkää kysykö mitä maa voi tehdä teille – kysykää, mitä te voitte tehdä maallenne”. Samaa voisimme kysyä tänä päivänä itseltämme ja toisiltamme: ”Mitä minä voin tehdä itseni, läheisteni ja isänmaamme hyväksi?” Tässä kiltatyö on yksi hyvä muoto toiminnalle yhteisen hyvän vuoksi. Haluankin tässä yhteydessä kiittää kiltalaisia ja alueosastoja aktiivisesta vuodesta 2022. Olette tehneet hyvää työtä koronan jälkeisessä ajassa.

Nyt on kuitenkin aika levätä ja rauhoittua läheisten parissa. Joului, jos mikä on yhteisöllisyyden aikaa. Pitäkää siis toisistanne huolta nyt ja tulevaisuudessa. Toivotan kaikille rauhaisaa joulunaikaa ja hyvää uutta vuotta 2023 kiltatyön parissa.

Joni Lindeman
Killan puheenjohtaja

Asekätkentää Pohjois-Satakunnassa syksyllä 1944

Mikä oli Pohjois-Satakunnan sissipataljoona?

Kesällä 1944 Neuvostoliiton joukkojen suurhyökkäys Kannaksella johti sodankäynnin suunnittelusta vastaavan päämajan operatiivisen osaston pohdintoihin mahdollisista toimenpiteistä tilanteissa, joissa maa joutuisi miehityksiksi tai rintamalinja siirtyisi Suomen maaperälle. Asiasta on takavuosina kirjoitettu kirjoja, joten tässä yhteydessä en enempää puutu asian valtakunnallisiin tapahtumiin totean vain, että Suomen jokaiseen 34 suojeluskuntapiiriin päätettiin perustaa pataljoonan vahvuinen (n. 1000 miestä) iskuosasto, joiden johtoon eversti **Valo Nihtilä** ja everstiluutnantti **Usko Hahti** olivat valinneet elokuussa 1944 Suomen armeijan nuorten upseerien kirkkaimman kärjen. Pohjois-Satakunnan suojelus-

kuntapiiriin 2. yleisesikuntaupseeriksi valittiin alaiastensa parissa suurta suosiota nauttinut JR 57:n toisen pataljoonan komentaja, Mannerheim-ristin ritari **Antti Hänninen**.

Kankaanpäästä toiminnan keskus

Majuri Antti Hänninen saapui syksyllä 1944 Kankaanpään suojeluskuntapiiriin esikuntaan, jossa hän kertoi tehtävänsä todellisesta luonteesta. Hän sai upseereilta täyden tukensa. Haaste oli melkoinen: oli luotava kätkentäorganisaatio, hankittava aseet sekä muodostettava salainen pataljoona sk-piirin miehistä. Mainittakoon, että Etelä-Satakunnan sk-piirin ye-upseeri kapteeni **Arvo Pentti** joutui ongelmiin piirin komentajan kanssa.

Vänrikki, joukkueenjohtaja Eero Kaappa lähettinsä kanssa Rajahovi-korsun edessä jatkosodassa. Lähetin nimi tuntematon.

(Perimätiedon mukaan Arvo Pentti piileskeli kirjoittajan mummolan vintillä Valpon etsiviä asekatkennan paljastumisen jälkeen. Hän toimi puolustusministerinä Karjalaisen, Virolaisen ja Auran I-II hallituksissa ja Supon päällikkönä). Hänninen aloitti ensiksi tutustumisen piirin tärkeimpiin pitäjiin. Kunnansolujen johtajiksi suostuivat Kankaanpäästä mv. **Lauri Salonen**, Jämijärveltä mv. **Toivo Peijari**, Ikaalisista toim.joht. **Yrjö Eerola**, Parkanosta mv. **Arvid Virranhaara**, Ruovedeltä pankinjohtaja **Väinö Mantila** sekä Virroilta metsänhoitaja **Mikko Mäkeläinen**.

Mistä sissipataljoonan varusteet?

Ensimmäinen suuri ongelma oli aseiden saanti. Suojeluskuntien ja joukkoosastojen aseita ei uskallettu ottaa haltuun, koska suojeluskuntapiiristä meni säännöllisesti aseiden luovuttamisilmoitukset sotilaslääniniin ja sieltä edelleen liittoutuneiden valvontakomissiolle. Tietojen piti olla yhtäpitävät (tilalle täsmätä?). Asekirjanpito on tarkkaa ollut aina. Päämajan avustuksella Kankaanpäähän toimitettiin rautateitse syksyllä 1944 lukuisia materiaalitöitä. Suurin erä, kolme junanvaunullista tuli Savonlinnasta asti. Se piti jakaa pienempiin eriin valvontakomission tarkastuksia peläten. Kankaanpään meijerin varasto oli sopiva paikka, johon suojeluskunnalla oli käyttöoikeus vuoden 1945 tammi-helmikuun vaihteeseen saakka. Sodan aikana siellä säilytettiin kaatuneiden ruumisarkkuja.

Jakelua laajennettiin mm. Ilmajoelle. Kovapintaisena ja ”huonomuistisena” kuljettajana oli ammattiautoilija **Matti Santti**, joka ainoana Hännisen lisäksi tiesi pääosan asekatkentaorganisaatiosta. Kokonaisten aseiden lisäksi Kankaanpäähän tuli myös aseiden osia. Niistä ei pidetty niin tarkasti kirjaa. Näistä osista koottiin noin 350 toimivaa kivääriä. Perimätieto kertoo, että joukossa olisi ollut panssaritorjuntatykki (-kivääri?) ja raskas kranaatinheitin. Ainakin panssarinyrkkejä oli. Perimätieto kertoo myös Tervosen autokorjaamon olleen yhtenä kätköpaikkana. Perimätietoa onmuistakin paikoista. Junakuljetukset lopetettiin joulukuussa 1944. Tästä eteenpäin käytet-

tiin autoja. Aseiden lisäksi tarvittiin maastovarusteita, joita ei koskaan saatu. Myös ruokahuoltoa varten Kankaanpäähän oli tullut 16.11.1944 kaksi muonalähetystä.

Iskuosaston muodostaminen ja ohjeistus

Iskuosaston toimipaikaksi tuli sk-piirin esikunta, komentopaikka A. Mahdollisen miehityksen alkaessa majuri Hännisen tulisi siirtyä komentopaikkaan B, jonka tuli sijaita lähellä puhekeskusta, syrjässä mutta kuitenkin riittävän lähellä Kankaanpään keskustaa. Näiden kriteerien perusteella B:ksi valittiin aseveljen, luutnantti **Lauri Salosen** kotitalo Venesjärven kylästä. Iskuosaston peitenimeksi tuli numerosarja 6528, mikä oli sama kuin Hännisen sodanaikaisen JR 57:n toisen pataljoonan peitenimi. Iskuosastoon kuului kankaanpääläisen esikuntakomppanian lisäksi kolme sissikomppaniaa, jotka oli tarkoitus muodostaa Parkanosta, Ikaalisista ja Ruovedeltä. Rautatieyhteys Pori-Haapamäki oli strategiselta arvolta sellainen, että tuskin sen merkitystä laiminlyötiin suunnitelmissa. Myös Jämin lentokenttä saattoi olla tärkeä. Mahdolliset kommunistien sabotaasi- ja provokaatiotoimet otettiin myös huomioon. Aseveljet Kankaanpään esikuntakomppaniaan Ensimmäisiä majuri Hännisen värvääksiä iskuosastoon olivat hänen entisiä alaisiaan ja aseveljiään JR 57:stä luutnantti Lauri Salonen ja luutnantti **Eero Kaappa** (Eero on kirjoittajan eno). Hänninen oli soittanut molemmat marras-joulukuun vaihteessa 1944 Kankaanpään Sampo-hotelliin, missä vanhat aseveljet olivat vodkan voimalla muistelleet sotavuotiaan. Heille Hänninen ehdotti adjutanttin, esikuntakomppanian päällikön sekä lähettiupseerin tehtäviä, joihin he empimättä suostuivat. Mielenkiintoinen seikka on, että Hänninen ei kertonut Valpon kuulustelijoille esikunnastaan muita nimiä. He tunsivat Hännisen erittäin hyvin ja ymmärsivät toiminnan perusteet. Perimätieto kertoo, että kaksi Valpon etsivää pistoolit paljain hakivat Eeron kesken kylvötöiden kuulusteluihin, jotka kestivät kolme vuorokautta. Siskoni kertoman mukaan tullessaan kotiin Eero sanoi ”mä en sanonut niille mitään”.

Ratsumestari Aminoffin komppania koottiin Ruovedeltä ja Virroilta Ruoveden yhdyshenkilö pankinjohtaja Väinö Mantila kiinnostui majuri Hännisen asiasta ja lupasi hankkia tehtävässä tarvittavat luotettavat miehet. Hän otti yhteyttä kartanonomistaja ratsumestari **Gunnar Aminoffiin** ja tapaaminen järjestyi nopeasti. Toimintaa alettiin välittömästi suunnitella. Aminoffin komppania oli alkujaan tarkoitus muodostaa siten, että kaksi joukkuetta olisi koottu Ruovedeltä ja kolme Virroilta. Virroilta ei löytynyt riittävästi miehiä, mutta Aminoffilla ei tätä ongelmaa ollut. Aminoffin komppanian joukkueenjohtajat ovat jääneet ikuisiksi arvoituksiksi, sillä hän ei koskaan myöhemmälläkään iällä paljastanut kätöntätoimintaan osallistuneita miehiään, komppaniansa kokoonpanoa tai majuri Hänniseltä saamiaan käskyjä. JR 57:ssä palvelleet tutut ruoveteläisupseerit lienevät arvattavasti melko todennäköisiä joukkueenjohtajia.

Ikaalisten komppania

Komppanian päälliköksi majuri Hänninen kaavaili vanhaa alaistaan luutnantti **Esko Leppästä**. He tunsivat toisensa JR 57:n ajoilta. Varapäälliköksi pyydettiin luutnantti **Matti Kamratia**, joka oli jatkosodassa toiminut konekiväärijoukkueenjohtajana majuri Hännisen pataljoonassa. Häntä pyydettiin värväämään tehtävään soveltuvia joukkueenjohtajia. Todennäköistä on, että he olivat vanhoja tuttuja, joiden nimet oli koottu armeijan kanta-korteista, sillä osa listalla olleista oli kaatunut tai muuttanut pois Ikaalisista. Kuulusteluissa he kielsivät olleensa yhteydessä kehenkään.

Parkanon kolmas kiväärikomppania siirtolaisvoimin

Tammikuussa 1945 majuri Hänninen tuli vierailulle Parkanoon sijoitetun siirtolaisperheen luokse. Tapaamisen kohteena oli filosofian maisteri, reservin kapteeni **Toivo Sovinen**, jonka koti jäi luovutettuun Karjalaan. Sovinen oli palvelut luutnanttina Hännisen johtamassa pataljoonassa. Akateemisen Karjala—Seuraan kuu-

lunutta isänmaan miestä ei tarvinnut juuri suostutella. Ainoa epäilyksen häivä tuli siitä, ettei hän tuntenut Parkanoa eikä sen miehiä. Häninen ei itsekään tuntenut Pohjois-Satakunnan suojeluskuntapiirin aluetta. Hänisellä oli mukanaan lista upseereista, joita hän suunnitteli Parkanon komppanian joukkueenjohtajiksi. Siinä oli tiettävästi neljän upseerin nimet: kapteeni **Partanen**, kapteeni **Numminen**, luutnantti **Rytilä** ja luutnantti **K. Leppänen**. Sovinen epäili Partasen saamista mukaan, koska hän oli siirtolainen, mutta tämä kuitenkin suostui. Numminen oli palannut sotavankeudesta ja oli vielä liian heikossa kunnossa. Muut nimet ovat saattaneet jäädä historian unhoon, sillä kapteeni Sovinen väitti kuulustelijoille syksyllä 1945, ettei hän ollut värvännyt enempää henkilöitä Jämijärvi, iskuosaston aseresevi vai paljastumaton sotilasyksikkö? Jämijärvi oli tiettävästi ainoa kätköpitäjä Pohjois-Satakunnan suojeluskuntapiirin alueella, josta majuri Häninen ei kuulusteluissa myöntänyt värvanneensä ketään iskuosaston kokoonpanoon. Kätköpaikkoina olivat mv. Toivo Pejarin ja kauppias **Vilho Ruokon** osoittamat paikat. Koska Jämijärven miehet olivat erikoistuneet kranaatinheitintoimintaan ja majuri Hänisen iskuosasto tarvitsi myös ko. toimintaan perehtyneitä miehiä, saattaa olla, että kätköt olivat reservikätköjä. Jämijärveltä ei

ole kuitenkaan saatu takavarikoitua mitään kranaatinheitintoimintaan viittaavaa materiaalia.

Salaisuus paljastuu

Iskuosastojen materiaalikätköjä alkoi paljastua Valpolle jo syksyllä 1944. Kätköjä ei tiettävästi ollut Honkajoella, Karviassa, Kurussa eikä Kihniössä. Karviassa sijaitti kotimaisten kommunistien ja neuvostoliitolaisten sotavankien vankilaitos, jossa oli huomattava kuolleisuus, minkä johdosta pidettiin parempana, ettei Karviaan perustettu asekatköjä. Pelättiin valvontakomission tutkivan vankilan toimintaa. Siellä istui mm. tuleva sisäministeri ja Valpon ylin johtaja Yrjö Leino tuomiotaan. Tuskin tämä hyvällä muisteli vankeusaikaansa Karviassa. Pääsääntöisesti kätkevä materiaali kaivettiin maahan tai säilytettiin maalaistalojen ulkorakennuksissa. Häninen oli onnistunut hankkimaan iskuosastoissa tarvittavan materiaalin. Suurin osa Pohjois-Satakunnan sk-piirin asekatköistä pidätettiin elokuun puolessa välissä 1945 (kirjoittajan syntymäpäivän aikoina). Lainsäädännön mukaan asekatkijat eivät olleet syyllistyneet mihinkään rikokseen. Neuvostoliiton painostuksen johdosta Pohjois-Satakunnan sk-piiristä tuomion sai 18 henkilöä. Kuulusteluissa oli alueelta kymmeniä henkilöitä. Apureita ei paljastettu. Osa kätköis-

tä jäi paljastumatta, mutta materiaali saatiin pääasiassa palautettua takaisin varastoihin. Tarinat kuitenkin kertovat niitä olevan vieläkin ympäri maakuntaa, mutta lienevät jo pahasti ruostuneita.

Näin valtakunnan herkäät vuodet - vaaran vuodet - alkoivat Kankaanpäässä ja Pohjois-Satakunnassa. Isilämme oli edelleen sisua ryhtyä sisisotaan rauhan ollessa erittäin ohut. Jatkosotahan loppui vasta syyskuussa 1944.

Jouko Fossi, VTM
”sissikapteeni” (res)

Kirjoituksen lähteenä on käytetty hapualaisen Janne Vähäkosken historian 33- sivuista proseminaarityötä ”Asekatkentä Pohjois-Satakunnan suojeluskuntapiirissä”, Tampereen Yliopiston historian laitos kevätlukukausi 2012. Sen laajassa lähdeluettelossa mainitaan henkilöhaastatteluja, Kansallisarkiston kuulustelupöytäkirjoja, Korkeimman oikeuden pöytäkirjoja ja asekatkentaan liittyvää kirjallisuutta.

Taipaleen Koukkuniemen kuuluisa 'Karmankolon' korsu. Kuvassa reservin vänrikki Helle. SA-Kuva

Itsenäisyyspäivän viettoa 83 vuotta sitten

Teksti: Joni Lindeman, everstiluutnantti EVP

Tapahtumia rintamalla 6.12.1939

Kannaksella viimeinen pääaseman edessä oleva suojajoukon osa vetäytyi Kiviniemessä Vuoksen pohjoispuolella. Suojajoukkojen taistelut päättyivät. Taipaleen taistelut alkavat. Neuvostodivisioona hyökkää Taipaleenjoen yli. Iltaan mennessä venäläispataljoona on ylittänyt Taipaleenjoen Koukkuniemessä. Päämaja muodostaa Osasto Talvelan Tolvajärven-Ägläjärven suuntaan. 80 huomattavaa ruotsalaista julkisuuden henkilöä esittää vetoituksen Suomen auttamisen puolesta.

Talvisodan seitsemäntenä päivänä päättyivät suojajoukkoitaistelut. Näiden ensimmäisten viholliskontaktien aikana puna-armeijan taktiikasta ja sen heikkouksista saatiin tärkeitä tietoja, muun muassa, että vihollinen ei pyrkinyt aktiivisesti käyttämään hyväkseen sille avautuneita koukkauspaikkoja vaan pyrki etenemään teiden suunnassa kohti tavoitteitaan. Huolimatta ylipäällikön kritiikistä, suojajoukot onnistuivat tehtävänsään kohtuullisen hyvin. Jos asemat olisi pyritty pitämään loppuun asti, tappiot olisivat olleet suuremmat ja vaikutukset taistelumoraaliin negatiiviset. Kaikkiaan suojajoukkojen tappiot olivat noin 400 miestä, joista kaatuneita oli 133. Suojajoukot ve-

täytyivät pääaseman taakse reserviin lepäämään. Neuvostoliitto hyökkäsi Taipaleessa jo pääasemaa vastaan. Koukkuniemessä lähellä Laatokan rantaa kohdassa, jossa Taipale-joki teki jyrkän mutkan, oli heikosti puolustettu kohta. Siellä neuvostojoukot ylittivät joen ja nousivat maihin joen toiselle puolelle, joka oli alavaa peltoa. Joukot ryhmittäytyivät jo hyökkäysmuodostelmaan käydäkseen suomalaisten vain pienen matkan päässä sijaitsevia asemia vastaan, kun ne saatiin sekasortoon tarkalla tykkitulella. Myös vastusajan tykistö oli ahkera ja ulotti keskityksensä suomalaisten rintaman koko syvyyteen aiheuttaen muun muassa ongelmia viestiyhteyksissä, mikä vaikeutti lisäjoukkojen tuomista Taipaleelta puolustavien avuksi. Hyökkääjiä tuli joen yli jatkuvana virtana, ja niin vastustaja sai vallattua sillanpääaseman joen suomalaiselta puolelta. Rintama vaikiintui seuraavana päivänä Suomen pääaseman eteen.

Suomen presidentti ja hallitus paennut maasta?

Elettiin dramaattisia aikoja, sillä 146-miljoonainen Neuvostoliitto oli viikkoa aiemmin hyökännyt 3,8 miljoonaisen Suomen kimppuun. Ankarat taistelut raivosivat pitkin Kannasta, Laatokan koilliskulmia ja itärajaa

ja sadat neuvostokoneet pommittivat Suomen kotiseutuja. Kansakunta eli kohtalon hetkiä. Talvisodan seitsemäs päivä oli myös Suomen 22. itsenäisyyspäivä. Presidentti ei järjestänyt itsenäisyyspäivän vastaanottoa, ja myös muista suurista juhlallisuuksista oli nuorena tasavallassa luovuttu ilmavaaran takia. Ulkoministeri **Väinö Tanner** ja muutamat muut ministerit kuitenkin päättivät järjestää hotelli Kämpissä vastaanoton ulkomaisille diplomaateille ja lehtimiehille. Neuvostoliittolaiset tietotoimistot kun olivat levittäneet maailmalle tietoa, jonka mukaan Suomen hallitus oli paennut tuntemattomaan paikkaan. Ulkoministeri Tannerin mielestä väärä tieto oli oikaistava. Ministeriöt oli hajautettu eri puolille Helsinkiä tai maaseudulle ja presidentti **Kyösti Kalliokin** majaili yöt Krogiuksen huvilassa Kuusisaarella. Tuskin kukaan ajatteli tässä synkässä tilanteessa juhlimista, mutta Tannerin mielestä juhla oli pidettävä. "Taisteltiinhan juuri itsenäisyyden turvaamiseksi, joten tälle muistolle kannatti antaa näkyvä ilmaus" kirjoitti Tanner päiväkirjaansa. Sodan alkaminen oli Tannerille hirveä isku, sillä hän oli koko syksyn 1939 ollut ainoa, joka uskoi vakaasti, ettei Neuvostoliitto hyökkää. Demarijohtajana hän luuli, ettei työläisten suurvalta hyökkää Suomen kimp-

puun. Hän pettyi katkerasti, mutta teki sodan syttyttyä täyskäännöksen ja toimi hyvin energisesti maan puolustamiseksi. Tannerilla oli suuri merkitys työväestön johtajana, koska Kuusisen hallitus toivotti työläisten asiaa ja houkutti Suomen työläisiä riveihinsä.

Juhlat saadaan järjestettyä

Valtioneuvoston linna oli tyhjennetty ja presidentinlinnassa oli vain Kallio avustajineen päivisin. Juhlahuone Smolna Esplanadilla oli pimeänä. Oli tärkeätä näyttää, että hallitus oli Helsingissä ja esiintyi luottavaisena. Siitäkin syystä kannatti panna toimeen ainakin korvikekutsut, Tanner katsoi. Juhlaa järjestettiin kiireellä pommitusten kiusaamassa Helsingissä, Esplanadilla sijaitsevaan hotelli Kämpiin. ”Kun illalla kello 18 lumiräntäsateessa astelimme hotelli Kämpiin, odotin hieman levottomana, miten kaikki järjestyisi”, Tanner kirjoitti.

Kutsut järjestettiin yksinkertaiseen tapaan ja kutsukortin mukaan tilaisuuteen voi saapua arkipuvussa. Diplomaattikunta saapui Kauniaisista, minne se oli evakuoitu edustustoista, hallitusväki hajasijoituspaikoista ja lehtiväki hotelleista. Eduskunta oli poissa, lähtenyt 1.12. kello kolmen yöjunalla Kauhajoelle evakkoon. Naisilla kuului olleen ongelmia pukuja valitessaan. Vaikeimpana pulmana oli epätietoisuus siitä, oliko esiinnyttävä hattu päässä vai ilman. Eräs erikoisesti puettu vieras herätti huomioni. Opetusministeri **Uuno Hannula** oli saapunut harmaa villapaita päällään ja punakintuiset lapikkaat jalassa. Kun arvostelevasti silmäilin sitä, hän sanoi: ”Tämän on minun arkipukuni”. Täydestä se sai-kin käydä, Tanner kommentoi.

Presidentti Kallio seurusteli Tannerin mukaan ”reippaasti” vieraiden kanssa. Lehtimiehet hääräsivät sopivien uhrien kimpussa pitkin iltaa. Valokuvaaajain salamavalot välhtelivät ahkerasti heidän näpätessään todistuskappaleita siitä, että presidentti ja hallitus oli juhlassa läsnä, muisteli Tanner päiväkirjassaan. Kun Tanner poistui hotellista, Esplanadin pimeys oli valottomassa kaupungissa entistä tiiviimpi. ”Pilvessä oleva taivas ei antanut vähäisimmänkään valonsäteiden valaista kotiinvaeltajan polkua. Mut-

*Ihmiset tutkivat tuhon jälkiä Lönnrothin-kadulla.
SA-kuva*

Ulkomaisen lehdistön avulla propagandavoiton saaneet pääministeri Risto Ryti (vas.) ja ulkoministeri Väinö Tanner Kämpin juhlassa 6.12.1939. (Turun sanomien arkisto)

ta ilta oli täyttänyt tehtävänsä ja se saatiin havaita maailman lehdistössä. Vieraatkin antoivat tunnustuksensa Elannon kahville, hyville kahvileiville ja kaakuille”, kirjoitti Tanner.

Itsenäisyysjuhlat 1939 – informaatiovaikuttamista parhaimmillaan

Pieni ja sisukas Suomi käytti Itsenäisyyspäivän juhlaa 6.12.1939 lois-

tavasti informaatiovaikuttamiseen. Juhlassa oli paikalla laaja joukko ulkomaisia kirjeenvaihtajia, joiden kautta tieto suomalaisesta sisusta ja periksiantamattomuudesta levisi ympäri maailmaa. Vaikka tällä informaatiovaikuttamisella ei juurikaan saatu aseellista apua ulkomailta, sillä oli keskeinen merkitys kansalaisten maanpuolustustahdolle ja taittoi Neuvostoliiton levittämiltä valheilta siivet maailmalla.

Kenraalimajuri Pekka Toverilla liki 300 kuulijaa Turussa

Kun ensimmäisen kerran kuulin **Pekka Toverin** puhuvan televisiossa, tunnistin tuttua aksenttia hänen puheessaan. Tarkistin Wikipediasta hänen tietonsa ja kas, meillä oli sama syntymäpaikka, tuo viime aikoina vanhainkodin myynnistä julkisuutta saanut Kankaanpää. Hän on kuitenkin 16 vuotta nuorempi. Jo viime keväänä soitin hänelle ja kerroin muun muassa, että muistan vielä, kun lapsuuden naapurin leivinuunin muurasi Edvin Toveri. Pekka muisteli hänen olleen sukua. Pekan isä kapteeni **Raimo Toveri** sattui olemaan siskoni koulukaverikin. Kutsuin hänet silloin pitämään esitelmän Turun kansalliset seniorit ry:n kevätkokoukseen. Kiireistään johtuen hän ei ehtinyt Turkuun, mutta lupautui Teams-yhteydellä kertomaan Ukrainan tilanteesta ja näin sitten jo 10.3.2022 saimme

kuulla häntä valtion virastotalolla pidetyssä kokouksessamme. Kommentoidessaan Ukrainan tilannetta päivittäin julkisuudessa johti tämä siihen, että varsinaissuomalaisten maanpuolustusperinneyhdistysten puheenjohtajien yhteisessä kokouksessa syksyn ohjelmaa miettiessämme esitin Pekka Toverin kutsusta kertomaan ”Mitä tiedämme Ukrainasta tänään”. Olemme Turussa Porin prikaatin killan Turun alueosaston esityksestä ryhtyneet pitämään yhteistilaisuuksia saadaksemme runsaammin yleisöä paikalle kuin yhdistyksittäin pidetyissä tilaisuuksissa. Tämä on esiintyjienkin kannalta motivoivampaa. Yhteistyöyhdistyksiä tässä tapauksessa olivat Vapaussodan Varsinais-Suomen perinneyhdistys ry, Porin prikaatin killan Turun alueosasto, Varsinais-Suomen Sotilaspoikien perinnekilta ry, JP 27:n

Perinneyhdistyksen Varsinais-Suomen osasto, Varsinais-Suomen Lotta-perinneyhdistys ry sekä Turvallisuustieteellinen yhdistys ry. Otimme ennakoilmoittautumiset käyttöön henkilömäärän selvittämiseksi etukäteen (munkkikahvien johdosta!). Kenraalimajuri veti väkeä. Lokakuun 20. päivänä klo 14 pidettyyn tilaisuuteemme ilmoittautui 117 henkeä. Heikkilän kasarin sotilaskoti oli täynnä. Esityksen lopuksi käytiin vilkas keskustelu. Ukrainan tilanne on jo huomattavasti muuttunut sen jälkeen, joten sen kertamista en pidä aiheellisena. Turun Ilmasilta ry oli saanut Pekka Toverin esiintymään samana iltana. Siihen tilaisuuteen osallistui 170 henkeä.

Jouko Fossi
Porin prikaatin killan Turun
alueosaston hallituksen jäsen

Nautittiin jouluruoosta ja yhdessäolosta:

Kiltalaiset kokoontuivat taas suurella joukolla Loimaalla

Teksti ja kuvat: Kari Nummila

Porin prikaatin killan Loimaan alueosasto ja kiltaamme myös alueosastona kuuluva Loimaan seutukunnan vääpelikerho olivat perinteisesti koolla perjantaina 2. joulukuuta Loimaan Haaralla kylätalo Pääskynpesän viihtyisässä salissa. Paikalle saapui 150 henkeä nauttimaan mukavasta yhdessäolosta sekä mittavasta jouluateriasta, joka tarjosi nyt kuten jo vuosia aina ennenkin niin hyviä makuelämyksiä kuin silmänruokaakin, sillä juhlapöydällähän on luonnollisesti oma merkityksensä ruokien esille panossa, koko kattauksella.

Ihmekös tuo sitten on, kun pitopöytäprojektin toteutti taas kerran kiltamme oripääläinen jäsen **Päivi Kössi**, joka on kokopäiväinen, tunnettu alan yrittäjä!

Tilaisuudessa puhui kiltaveljemme, prikaatikenraali evp. **Olli Nepponen**, 82. Hän valmistui kadettikoulusta vuonna 1962 ja toimi mm. Porin prikaatin komentajana (1988 – 1992) sekä Mikkelin sotilasläänin komentajana (1993–1998) sekä kansanedustajana kolme nelivuotiskautta ajalla 1999–2011. Olli on ollut vahvasti mukana myös siinä työssä, jolla varmistettiin upseerikerhon säilyminen Säkylässä.

Juhlassa korostui hienolla tavalla Talvisodan henki, sillä Ollin esityksessä kulki vahvana mukana aika 83 vuotta sitten eli Talvisodan syytyminen. Hän toi esille sen, että pitkään jotkut uskoivat Talvisodan muka olleen välitettävissä suostumalla NL:n ankariin vaatimuksiin. Hän huomautti siihen, että Baltian maat silloin menettivät itsenäisyytensä juuri suostumalla NL:n rauhanomaisiin ehtoihin.

Olli korosti, että ajan uhkaavat pilvet saivat suomalaiset ennakoimaan idän uhkaa. NL laukaisi itse kuullut Mainilan laukaukset syyttäen silti Suomea ja irtisanoi vuonna 1932 maiden välillä solmitun hyökkäämättömyyssopimuksen.

Venäläiset ovat välillä tunnustaneet valheensa ja välillä taas kiistäneet totuuden. Venäläisen/neuvostoliitolaisen valehtelun perustan loi Lenin, jonka slogan kuuluu ”valehdelkaa, valehdelkaa, valehdelkaa, niin kyllä valhe totuudeksi muuttuu”. Kirjailija **F.M. Dostojevski** (1821–1881) puolestaan totesi aikoinaan, että ”totuudella on tapana ylösnousta, ennemmin tai myöhemmin!”

- Kaikki Marskista kuormasotamieheen olivat vakuuttuneita siitä, oikeus oli puolellamme ja meidän sotamme on puhtainta puolustussotaa. Olen varma, että ettei löydy yhtään ainutta soturia, joka ei olisi rukoillut apua ja suojelusta rakkailleen ja koko synnyinmaalle, Olli totesi.

Tässä historian tuntemassa, ensimmäisessä arktisessa sodassa Suomen kansa kesti ja syntyivät ne kuuluisat käsitteet Talvisodan henki ja Talvisodan ihme! Itsenäisyyden hintana oli silloin yli 25 000 kaatunutta 40 000 haavoittunutta yli 400 000 suomalaista joutui evakkoon.

Loimaan alueosaston ja Loimaan seutukunnan vääpelikerhon joulupäivällisellä on pian kymmenen vuoden historia täynnä. Se tuo paljon kiltasiskoja ja -veljiä yhteen.

- Olen saanut kokea sen, kuinka N-liiton hajottua v. 1991 nopeasti irtisanoimme YVA-sopimuksen ja muutaman vuoden kuluttua liityimme Euroopan unioniin ja NATO:n, Pohjois-Atlantin puolustusliiton rauhankumppaniksi. Nyt lähes koko Suomen kansa kannattaa NATO-jäsenyyttä, jota ilman pysyvä rauha ei ole mahdollinen. Tämä on voitu todeta jo vuosikymmenten ajan ja nyt aivan erityisesti Venäjän hyökättyä Ukrainaan, jonka se luuli valloittavansa paraatimarssin tahtiin.

Tilaisuudessa palkitut: **Erkki Kettunen** kilta-ansioristi karhun kera, **Jouni Leinonen** kilta-ansioristi, **Risto Vatanen** killan standardi.

Kimmo Tuomi aloitti uutena toiminnanjohtajana

Teksti ja kuva: Juhani Lukka

Kimmo Tuomi aloitti Satakunnan Reserviläispiirin toiminnanjohtajana lokakuun alussa. Monille reservin aktiiveille Tuomi on jo ennestään tuttu, sillä hän toimi toistakymmentä vuotta MPK:n piiripäällikkönä Satakunnassa.

Satakunnan Reserviläispiirin toiminnanjohtajan paikka vapautui keväällä. Seuraajan etsintä käynnistettiin välittömästi, mutta aluksi hakijoista ei ollut tungosta.

– En varsinaisesti hakenut toiminnanjohtajan tehtävää, mutta annoin suostumukseni asiaa minulta kysyttäessä. Katsoin, että minulla olisi vielä annettavaa maanpuolustuksen saralla, toteaa Kimmo Tuomi.

– Olen ollut syyskuun lopulla jo perehtymässä tuleviin työtehtäviini ja virallisesti toiminnanjohtajan työ alkoi lokakuun alussa.

Laaja kokemus kentältä

– Tunnen maanpuolustuskentän mielestäni kohtuullisen hyvin. Pisimmän työurani tein upseerina eri tehtävissä muun muassa joukkoyksikön

komentajana (ELLääkK:n johtaja) Tykistöprikaatissa Niinisalossa ja varusmiespalveluksen suoritin Porin prikaatissa, jossa toimin va-vänrikkinä vajaan vuoden ennen Kadettikoulua, joten molemmat varuskunnat ovat tuttuja.

Heti aktiivipalveluksen Puolustusvoimissa päätyttyä Kimmo Tuomi valittiin MPK:n Satakunnan piiripäälliköksi, jossa tehtävässä hän toimi vajaat 11 vuotta. Toimipisteinä oli silloinkin Pori ja koko sen ajan MPK:n piiritoimisto ja Satakunnan Reserviläispiirin toimisto sijaitsivat samoissa tiloissa eteläkauppatorin varrella.

Vapaaehtoinen maanpuolustustyö on ollut Kimmo Tuomelle aina hyvin tärkeää.

– Olen tällä hetkellä Pohjankankaan Tykistökillan ja Kankaanpään Seudun Tykistökillan puheenjohtaja sekä tämän vuoden alusta valtakunnallisen Tykkimiehet ry:n hallituksen jäsen. Kuulun Vapaussodan Satakunnan Perinneyhdistyksen hallitukseen ja olen Honkajoen osaston puheenjohtaja. Veteraanityö tuli minulle läheiseksi jo nuorena, koska isoisäni

oli kolmen sodan veteraani ja isä innokas sotilaspoika.

Lisää tapahtumia ja yhteistyötä

– Kaikkein tärkeintä on saada lisää maksavia jäseniä ja heidän jäsenmaksuilleen katetta. Tapahtumia täytyisi saada lisää ja esimerkiksi useampi yhdistys voisi yhdessä järjestää reserviläisiä kiinnostavia tapahtumia. Karhu-lehti on hyvä ja samalla myös tärkein tiedotuskanava, mutta myös alueellisiin lehtiin olisi hyvä saada juttuja reserviläisten toiminnasta.

Tuomi korostaa hyvää yhteistyötä MPK:n ja Puolustusvoimien kanssa. Kotiuttamistilaisuuksissa voisi jo rekrytoida uusia jäseniä.

Töitä kotitalalla ja kuntoilu

Tuomi on aktiivi maa- ja metsätalousyrittäjä, joten arkista aherrusta riittää. Lapset, joilla kaikilla on korkeakoulututkinnot perinteiset ”pappi, tuomari ja lääkäri” ovat jo maailmalla.

– Tärkein harrastukseni on tällä hetkellä kuntosaliharjoittelu monitoimitalo Honkalassa, jossa teen joka päivä tunnin session. Harjoitukseen kuuluu – entisenä SM-tason nyrkkeilijänä – 15 min nyrkkeilyssäki-, soutu-, penkki-punnerrus-, vatsalihastreeni, joiden jälkeen venyttelyä. Kyyhkys- ja peurametsällä käyn jonkin verran.

Lions-toiminta on myös lähellä Tuomen sydäntä. Sotahistoriallisille matkoille hän osallistuu aina kun se on mahdollista.

HUITTINEN

Huittisissa hullukki
ireat saa siivet!
Tuu sääki tänne
asumaan ja
nauttimaan elämästä!

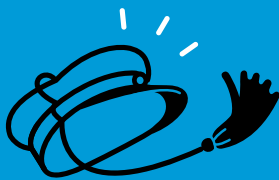
#hullunahuittisiin

Portti avoinna hyvään palveluun!

Pihaportti

Puh. 044 7442 300

Turuntie 61, 32200 LOIMAA
• www.pihaportti.fi •

OPISKELIJA-
KAUPUNKI
TURKU

Yli 170

koulutusvaihtoehtoa,
syksyllä tarjolla jopa

1200

aloituspaikkaa tekniikan
alan koulutuksiin!

[www.turku.fi/
opiskelijakaupunki](http://www.turku.fi/opiskelijakaupunki)

” **MISTÄKÖHÄN
ruokani tulee?** ”

 KEULA

S-mobiilin Omat ostot -palvelussa voit seurata
ruokaostostesi kotimaisuusastetta.

Lataa S-mobiili sovelluskaupastasi.

Suomen Ase ja Retkeily maanpuolustuksen tukena!

**Laatutuotteet ammuntaan,
metsästyksen ja ulkoiluun**

Yli 700 neliötä kahdessa myymälässä!

Saunaosasto ja Simway-ampumasimulaattori vuokrattavissa
Loimaan myymälässä, varaukset: 0500 223 278, Valterri Arra

LOIMAA Satakunnantie 48
010 200 9170

FORSSA Opintie 2
(03) 435 6557

www.suomenasejaretkeily.fi

SAURUS

TALOUSHALLINNON PALVELUJA TARJOAA

LoimiTili

Hirvikoskentie 219, 32210 Loimaa
Heli Kauti, 040 514 1637, heli@loimitili.fi

www.loimitili.fi

Tee hyvä kauppa Loimaalla

Loimaan
Laatuauto

www.loimaanalaatuauto.fi

*Perilaisen toimitus toivottaa kaikille
Rauhallista Joulun aikaa ja
Hyvää Uutta Vuotta!*

KIVIKYLÄN

KOTIPALVAAMO

SAVULAAKSONTIE 121

27230 KIVIKYLÄ

KOTOISIMMAT MAUT

WWW.KIVIKYLAN.FI

